



உ

சி வ ம ய ம்.

கைலாயக்கம்பினிச்சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

மு ன் னு ர ன ம் - நூ லு.

—(-)—

அகண்டபரிபூரணமாமுமையாள்பாதமப்புரத்தேநின்றதொருவை
யர்பாதம், புகன்றுநின்றகணேசனெனாதாக்கள்பாதம் புகழ்பெரியவா
க்குடையவாணிபாதம், நிகன்றெனவேயெனையாண்டகுருவிற்பாதம்நி
றைநிறையாய்ச்சொரூபத்திலின்றேரூர்பாதம், முகன்றுயெனையீன்றெ
டுத்தசின்மயத்திற்பாதமூவுலகுமெச்சுதற்குக்காப்புதானே. (க)

தாங்கினின்றசரிதையிலேநின்றசடம்வீழ்கில் தப்பாதுகிரிகையுள்
ளேசாரப்பண்ணும், வாங்கினின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதானால் மகத்தா
னவுடலெடுத்துயோகம்பண்ணும், ஒங்கினின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதா
னால்உத்தமனேயுயர்ந்ததின்றனானந்தேற்றும், பாங்கினின்றஅச்சென்
மமவுனமுத்திப்பரிவாகவாய்த்தவர்களறிந்துகொள்ளே. (உ)

அறிந்திரந்தநான்குக்கும்விக்கினங்களுண்டு அப்பனே அகாமியஞ்ச
த்திசித்தினோடே, மறிந்துநின்றபிராரத்தந்தேநாயத்தோடு மகத்தானநா
லுக்கும்விக்கினங்களாச்சு, பிரிந்துநின்றநாவினாற் செய்வதென்னபேரா
னவறுமையொடுகிலேசந்துக்கஞ், செறிந்துநின்றபெண்பொன்னுமண்
ணிநிலேசேத்துமத்திலீபாலேதியங்குவாரோ. (ங)

தியங்கினுல்கெற்சித்துத்துறத்திச்சண்ணுஞ்சீரியாமிலேச்சை
யோஜகத்தினுள்ளே, மயங்கினூர்நாலுபாதத்தினுள்ளு மனஞ்செவ்வை
யாவதெப்போநாமறிவதெப்போ, தயங்கினுருகத்திற் கோடிபேர்கண்

ச

சட்டைமுனிநாயனார் முன்னாநம்-ந்.

சாவதும்பிறப்பதுவுங்காவடிபோலாச்சு, துயங்கினார் துயந்தால் ஞான
ம்போச்சுகுகொட்டிலறிவதுபோல்குத்தப்பாமே (ச)

பாழானமாய்கைசென்று வெழிவதெப்போ பார்தமனஞ்செவ்
வையாய்வருவதெப்போ, வாளானவிழியுடையபெண்ணைச் சேருமயக்க
மற்றுநிற்பதெப்போமனமேயையோ, காழானவுலகமதி னைசெயெ
லாங்கருவறுத்துநிற்பதெப்போகருதிநின்ற, கோளானகருவிவிட்டுடே
லேனோக்கிக்கூடுவதுபோதென்றால்மூலம்பாரோ. (ரு)

மூலமுதலாறுதலங்கீழே உள்ளிமுதிர்ந்துநின்றமேலாறுமெடுத்த
நோக்கிக், கோலமுடனுன்மனையைத் தாண்டியேறிக் கொடியொருகு
னசத்திக்குள்ளேமைந்ச, பாலமென்றகேசரியா டவுனத்தாண்டிப்பா
பரமாமந்தரத்திலுள்ளமுற்றிக், காலமொடுபிறப்பிறப்புங் கடந்திடே
குங்கைவிட்டசூத்திரம்போல்சடமுமோங்கே. (சு)

ஒங்காரமுதல்கொண்டுவைந்தெழுந்தோடாறு முற்றுநின்றபஞ்
கர்த்தாளிருந்திடந்தான்பாரு, ஆங்காரமாணுவமும்நானெனவும்போ
லப்பவல்லோ ஆகாரமுதலுக்கபரங்காணும், பாங்கானமதாரமொடுவிந்
நாதம் பரவியதின்மேல்நிற்கும்பராபரந்தான்மைந்தா, வாங்கானமெ
த்தைப்பற்றியேறுமருவிநின்றலகிரியைத்தாடுததுக்காணே. (ரு)

ஒத்துநின்றஒங்காரமண்ணையுண்ணுமுருவியந்தமண்ணென்றுச
தைபுண்ணும், பத்திநின்றசலமதுகான்றியைபுண்ணும்பாங்கானதிச்
ன்றுகாலையுண்ணும், வெத்திநின்றகால்சென்றுவிண்ணையுண்ணும்
ந்துதப்பாசடமென்றுவேதாரந்தமபோச்சு, முத்திகண்டுக்கூடுவதுபந்
தக்காலம்முடரோமதுவையுண்டுமேலேபாரோ. (அ)

பாரப்பாவுகாரமுதலுக்காதைக்கொள்ளும் பாங்கானமதாரமது
மதாரத்தைக்கொள்ளும், நேரப்பாமகாரமதுவிந்துவைத்தாங்கொள்ள

ம்நேரானவின் துவதுநாதத்தைக்கொள்ளும், சேரப்பாநா முற்றுசத்தி
யத்தைத்தான்கொள்ளும்சேர்த் துநின்ற சத்தியவேளாசிவத்தைக்கொள்
ளும், ஆரப்பாசிவந்தன்னைப்பரந்தான்கொள்ளும் அப்பரத்தைக்கொண்
டவிடமறிந்துவுண்ணே. (௬)

உன்னிநினன்றுமூலமுதலாறுப்பர்த்துவுருகின்ற சுழிமுனையைய
றிந்துபின்பு, மன்னிநின்றமதிமேலேசாம்பவியைக்கண்டுமருவினின்று
மனமுரைந்துத்தேர்ந்தபின்பு, பன்னிநின்றயிவ்வளவுமேயாகமார்ச்சகம்
பகவீரவுமற்றவிடப்ஞானமார்க்கம், கன்னிநின்ற விடங்கண்டாலவனே
நானி காட்டுவாள்சேசரியைக்காட்டுவாளே. (௭)

காட்டுவாள்கிரியுண்ணேமேலேயெற்றிக் கைவிட்டாலகிரியைத்தான்
கீழேதள்ளவள், மூட்டுவாள் குளிகையிட்டால்கூணத்துக்குள்ளேமூண்
டபுவிக்கடந்துவெளியுங்காணும், ஆட்டுவோளண்டைமூண்டை
ளாதிவஸ்துஅனாதி ஸ்தூண்டுமொன்று, ஊட்டுவாள்நிர்க்குணத்தின
முர்தவள்ளியுயர்ந்துநின்றனானசத்தியுறவுதானே. (௮)

உறவென்னத்தாறவிடவுறவுமுண்டோ வுறுத்தனையோகாமத்
தைத்துவிப்பார்கள், குறவென்னதிரோதயிசபையத்தோறுங்கூடிய
ல்லோமாயவகைகூட்டியாட்டி, மறவென்ன ஞானமொன்னமயக்கித்தள்ளி
மகத்தானசமுசாரவலையிற்றோட்டாள், நிறவென்ன வாமத்தால் ஞான
மாச்சுநின்றவனேசிவயோகிவாசிபாரே. (௯)

வாசியென்றுமாயுனமென்று பிரண்டுவித்தை மகத்தானசாம்ப
வியுங்கேசரியும்பண்டு, தேசியென்றுல்லோகத்துக்காதிவித்தை திறமா
னமவுனமென்று ஞானவித்தை, மாசியென்ற மனமுடைத்தாலிரண்டு
மகாமருவியின்று அறிவறிந்தாலிரண்டுமாகும், தூசியென்ற வெளியல்
லோ அண்டவீதிசொக்காமல்கிரிசொண்டு ஆக்கியேற. (௧௦)

மென்றுயிருள் குகுமறியும்பொய்யா,மற்றுதின்றலகிரியினுல்கொண்
டுயேறமாட்டார்களறுசமையம்தொனே. (உந)

சமையெல்லாஞ்சத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு சண்டாளர் பிரித்தல்
லோதள்ளினார்கள், சமையமெல்லாமவே காந்தஞ்சித்தாந்தமுண்டு சா
தகத்தைப்பாசாமற்றயங்கினார்கள், சமையமெல்லாம் நாசமுண்டுவந்
வுண்டு காக்காமற்கெட்டார்களுலகத்தேதார்கள், சமையமெல்லாம்பம்ப
மாம்ஞானமுண்டுநாயைவிட்டபாவத்தால்தவரிப்பேபாச்சே. (உச)

போச்சப்பா ஆறும்பானந்தாலேயுத்தியுள்ளே ர்பாணத்தாற்க
டாயா, ஆச்சப்பாவாமெண்ணிசிமென்பார் அதன்குணமோதி
தாயியனுஷ்டானந்தான், ஓச்சப்பாநாதாக்கள்ரீஷிகள்சித்தர்ஓசந்தவ
க்கண்டவர்கள்பானந்தாலன்றோ, காச்சமறம்பட்டதென்னவேறற்ற
போல்கசடென்றவறுசமையங்கேட்டபாங்கே (உ௫)

பாங்கானகுண்டலிக்குள்மூலமொன்றுபாரப்பாகண்டத்தில் மூல
மொன்று, போங்கானபுகுவமையமூலமொன்றுபுதுழானவிந்துவி
மூலமொன்று, வாங்கானசத்தியிலேமூலமொன்றுமருநின்றபராடத்
தில்மூலமொன்று, தேங்காமலிதைவாறுங்கண்டஞானிச்சேர்ந்துநிற
மும்மூலயோகியாமே. (உ௬)

ஆமப்பாநகாரமுதல்யகாரவணாநிற்கும் ஆவ்வளவுந் யோகதின்
மூலமாச்சு, தாமப்பாஅராமமுதலுகாரந்தொட்டுசாகமாய்மதாரணா
ஞானமூலம், ஓமப்பாதிசைநாதரவணத்திற்காணும் உற்றேறவுழிற
அகண்டவிதி, காமப்பாலுண்டாகாலயோகசித்திக் கடுங்கானந்தலு
ண்ணானமாச்சே. (உ௭)

ஆச்சிந்தவரிசைவிட்டுவுலகஆசான் ஆதிமொன்றுஆந்மொன்று
ரவிமதிதானென்பான், மூச்சுற்றவிடஞ்சாட்டத்தெரியாதேநின்றமுன்
னேதுபின்னேதுசாங்கமென்பான், வாச்சிந்தமயக்கத்தாலுலகத்தார்

கேட்டார் மதுவைவிட்டு யேறியல்லோ சமையத்தோர் கேட்டார், ஒச்
சிந்தவிதமறிந்தோன் யோகஞானி உம்மென்றாகும்மென்றநாதமாமே.

நாதமப்பா யோகத்திலைந் துநாதம் நலமானமவுனத்திலைந் துநாதம்,
வேதமப்பாகடந்திடத்தேசத்தநாதம் வெட்டவெகுளிக்குள்ளேயொரு
நாதமுண்டு. டோதமப்பாகடந்திடத்தே யந்தநாதம் புழாகச்சேவித்து
நிற்குமென்னுஞானான், காதமப்பா தூரமல்ல ஆந்தோஆந்தோ கண்
ணிகைக்குள்விண்ணுக்குள் கலந்துகாணே. உக

விண்ணேதுவெளியேது வெளியங்கேது விரைந்தித்த முன்றம
ல்லீலாகேசரிதானுச்சு, கண்ணேது காத்தேதுமுக்கங்கேது கண்டிப்பாய்
கண்டதெல்லாமழிந்துபேச்சு, ஒண்ணேதிரண்டேது சமாசந்தனேது
வுற்றுப்பார்வெட்டவெளியொன்றுமில்லை, எண்ணேதுநிலைவேதுஅறி
வங்கேது யேகமாய்க்கலந்தமுத்தி யிடத்தைக்காணே. நட

புத்திகொண்டுஞானநூல் பார்த்துப் பார்த்து வுலகத்தோர் ஞா
னமெல்லாம் வந்துதென்று, பத்திகொண்டு அலைவார்கள்விண்ணைப்பா
ரார்பாழானமனதையங்கேநிருத்தமாட்டார், முத்திகண்டவிடமெங்கே
யென்றுகாணார்முச்சுற்றுநின்றிடத்தைநோக்கிப்பாரார், சித்திகண்டால்
சித்திகொண்டு செய்யமாட்டார் சேர்ந்துமதாயிருக்கறியார் திருடர்
தானே. நட

தானென்றவாணுவத்தை நீக்கமாட்டார் சண்டாளகோபத்தைத்த
ள்ளமாட்டார், ஊனென்றசுகபோக மொழிக்கமாட்டார், உற்றுநின்ற
சையேகம்விடுக்கமாட்டார், பானென்றஞானவள்ளமுண்ணமாட்டா
ர்பதறாமல்மவுனத்தே யிருக்கமாட்டார், வானென்ற பொருளென்ன
வெளிதேமைந்தா மகத்தானமனமடங்கயெய்யுங்காணே. நட

காணிந்தவுலகத்தில் மாயக்கூத்துங் கண்முக்குச் செவியோடுமிந்
திரியக்கூத்தும், யூணந்தவாசியினால் வருமகக் கூத்தும் புதழானஜென

னமொடு மானக்கூத்தும் ஆணிந்தவண்டமெல்லாம் படைத்தகூத்தும்
ஆங்காரமனம்புத்தி யானகூத்தும், தோணிந்தப் படிபடைத்த பாபே
யையா சொற்பெரியபூணமேயென்றுகூலே. நடந

கூவையிலேயாத் தானேத் தொழுதுகூவுகுறையாதசருணையினால்
ரும்பிபார்த்து, தாவையிலேமந்தலையைத்தான் தாய்தான்சென்றுசார்வ
கயெடுத்ததுபோலுண்ணைமைந்தாதே தாவையிலேயெடுத்தனைத்துவயினை
வைப்பாள் செகச்சாலமாகிற திருட்டுத்தாய்தான், பாவையிலேயா
ஞ்சென்றுபரவாவிட்டால்பாரதுபோலிருப்பாள்பாருபாரே.

பாரப்பாசெகமனைத்து மண்டபதமெல்லாம் பாங்கானகுகியிலே
வைத்திருத்தகன்னி, நேரப்பாயிவளைவிட்டு யோகம்பார்த்தேன்றேர
அண்டத்திலுணம்பார்த்தேன், சேரப்பாசுத்தவிழல் மனமோபே
ம்செகச்சாலகூத்தைவிட்டுதெளியமாட்டார், ஆரப்பா அவளைவிட்டு
ஞானங்கண்டோர் அலைச்சழிக்கு மாசையென்றபாம்புதானே, (நட)

பாம்பையல்லேலா ஆபரணம் பூண்டவீசன் பரிவாகமதிபோடு
ன்றைகுடி, பாம்பையல்லேலா முன்னாலாய்ப்போட்டகூத்தன் டாங்
னகரிபுரித்தப்பாணிபாணி, பாம்பையல்லேலாகங்கணமாய்தரித்துக்
ண்டுபெரியமுறைத் தோலுடுத்தப்பாதந்தூக்கி பாம்பையல்லேலாவு
னைக்குநீமாதிரமாய்ப்போட்டுப்பாரென்றுஅகண்டத்திலாடினாரே ()

ஆடினதோர்கூத்தெல்லா மாத்தாள்மெச்சி யண்டையிலேயை
தானே யிருத்திக்கொண்டாள், நாடினதோரவளருகிலானுமெய்வார்
றியாமவனவரு மொன்றுவொன்று, ஊடினதோரிடமெங்கேகெ
கேட்டதெங்கே யொன்றுகக்காணுகிற நடனமெங்கே, கூடினதோ
கண்டத்தின் சோதியெங்கே கூசாமல்மவுனத்திற்கூடிக்கானே. ()

மெய்ஞ்ஞானகுரு.

காணப்பா மகாவரை நாதவேசைக் கன்னிக்குப் பிடம மவு
னஞ்ஞானம், ஊணப்பா ஊணப்பா நாதத்தோடு வொருமுடியா

பொருவழிபாபொன்றாயே மும், தோணப்பாதோற்றுவது அங்கொன்
றுமில்லை சுத்தவெளிவிகோடிசூழவன்னி, ஆணப்பாமாகோடிகண்கொ
ள்ளாது ஆச்சரியமதிகமென்றமகாரங்காணே. (௩௮)

மகாரமல்லீலா முந்திபாசான்கூட்டி வழிகாட்டுமுறமைபதஞான
மார்க்கம், மகாரமல்லீலாவடங்கியந்தாதந்நாண்டி மருவிநின்றவிடமல்
லீலா கேசரி தான்மைந்தா, மகாரமென்னமெ. முத்துவென்பார்மான்
பார் மாட்டு வதுமுன்றெழுத்துவென்றுகாணார், மகாரமென்னமகாரவி
த்தைதயதிதவித்தைதவாய்திறந்துபேசாதேமவுனம மே. (௩௯)

மெளனவித்தைபேதென்றால் முன்றெழுத்தேதெயன்பார்மாட்டுகி
றதுனங்காணார்மார்க்கங்காணார், மெளனவித்தையாவதென்னவாய்முட
வென்பார் மாடுமுதற்குகிறையினாலவதென்ன, மெளனவித்தையேதே
டிருப்பார் கூட்டுறவுகாணார் வாய்முடவழியேயாதேநாதங்கேளார், மெள
னவித்தையாசாந்தான் தூண்டிக்காட்டில் மணிமுதலாய்திசைநாதங்கே
ழ்க்குந்தானே. (௪௦)

கேழ்க்கையிலே மதியினிடவமிர்தஞ்சிந்துங் கெடியானதுவாசமு
ர்தங்கடந்துதோன்றும், வாழ்க்கையிலேயாசையறும் என்னினைவும்போ
கும்வாருதிபோலண்ணாக்கிலமிர்தமோடும், தாக்கையிலேசவிகோடி காந்
திகாணும் சச்சி தானந்தவொளிதானேதோன்றும், மூட்கையிலேமேலமி
ர்தலகிரிமீறும் முன்றுகமூட்குணமாகு முட்டிப்பாரே. (௪௧)

மூட்டையிலேயுலகத்து கிரிகொண்டுமுட்டு முதிர்ந்தபின்புவிண்
னுக்குளகிரிவந்துநாக்குர், கூட்டையிலேமகாரத்தையறிந்து கூட்டுங்
கும்மென்றநாதத்திற்கூடியறு, மாட்டையிலேபறியேவாடுமனத்தைமா
ட்டுமறுதாலும்நாதத்தைகூர்ந்துகேளுட்கூட்டையிலேயொருவழிபாயோ
டிற்றானுலுத்தமனையச்சின்னமுத்தியையா. (௪௨)

ஏறுகிறதுறை.

ஐ : னேகுருவானவகண்டமூர்த்தி அதிதமென்றஞானமெல்லாமரு
ளிச்செய்தீர், மெய்யனேயேறுகிறசாதகத்தைச்சொல்லும் வேதாந்தல

ட்சியத்தைவிளக்கச்சொல்லும், துய்யனேநிலைதோறுமெழுத்தைச்சொல்லும் சொற்பெரியபிராணை யுக்ஷஞ்சொல்லும், தையனேதையமென்றநிர்த்தஞ்சொல்லும் சாதகமாய்லகியத்தைச்சாற்றிடீரே. (சாங)

சாத்துமென்று கேட்டுநூரத்தமாணக்களேன்கேள் சந்தோஷமாச்சுதிப்போசார்புசொல்வேன், ஏற்றமென்றமூலத்திலவாசினவத்துயெளிதாகப்பிராணையம்பண்ணிதேறு, ஆத்துமென்றகுண்டலிக்குள் நடனங்கண்டு ஆதித்தன்கொடியைப்போல்காந்திகாணும், மாற்றுமென்றகண்டத்திலங்கென்றுணு வாய்திறக்கவொட்டாதுவழிசெய்வாமே. (சாச)

வழியோடேறின்றுரைத்துப் பழக்கமாகி மனோன்மணியரம்புருவமையத்துடேசென்று, ஒளியோடே மவுனத்தையோட்டியூது உத்தமனேசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், தெளிவேபாயிவ்வளவுமேயாகமார்க்கம் நின்றவனெனவியோகி நினைவாய்க்கேளு, தெளிவேடேவிந்து வென்றகுருபத்திலின்று தாக்கப்பாமவுனத்தைதாரையாமே. (சாரு)

ஆமப்பாவிந்துவிலே ரவிமதியோர்கூடி ஆச்சரியங்கண்குசுமயக்கமாகி, ஓமப்பாநாதத்திற்செவிடுபட்டு ஊமைமென்ற வெழுதுடையவுருவங்காணும், தாமப்பாசத்தியிலே வன்னியோடு சதகோடிவிமதியுமொவ்வாவொவ்வா, வாமப்பாலுண்டவர்க்கித்தனையுங்காணும்வாய்பேசாஞானிக்குமாயந்தானே. (சாசு)

தானென்றசிவத்துக்குள் மெளனஞ்சென்றால் சதகோடிநவகோடிவன்னிரவிசோமன், பாநென்றபரத்தின்கீழ் முப்பாமுண்டுபார்மகனே அகராமொன்றுஉகாரமொன்று, வாவென்றமகாரமொன்றுமுப்பாமாகவழங்கிற்றுஅதனொளியைச்சொல்லம்போகா, தேனென்றமொழியுடையனமனந்தத்ததேவியிடபதமென்றகேசரித்தான்கானே. (சாஎ)

காணிந்தகேசரத்தின்தாயின்காந்தி கண்கொள்ளாவிண்கொள்ளாகரையுங்கொள்ளா, ஆணிந்தப்பகையென்பார்அம்பாந்தானென்பார்அவருக்குள் மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு, ஊணிந்தமெளனத்தைநிஷ்ட

களமாய்ப்போவாய் ஒகோகோஅம்பரத்திலேதோவேதோ, தோணிந்த
தப்படியிருந்தா லபத்தின்னேர்மை சொல்லரிது அப்புரத்தே சோதி
தானே. (சஅ)

சோதியென்றுபராபரத்திலாவனையுண்டு சொல்லையிலேகேட்டி
ருப்போம்சொல்லிக்கானோம், ஆதிபென்றமூலகுருபேரான்மைந்தா ஆ
ண்கிள்ளைச்சிங்கெ டன்றகொங்கணர்தான்கேளு,வாதிபென்றாலவர்வாதி
ஞானவாதிமகத்தானகுளிகையிட்டசித்தன்வாதி, பேதியென்றால்மேரு
ப்போலையும்பண்ணும்பெருவாதிரசவாதிபேருள்ளோனே. (சக)

பேருள்ளகொங்கணர்தான் குளிகையிட்டிப்போனபூணத்திலா
றுவனாகண்டார், ஆருள்ளாருலகத்திலவனாகுருசொல்ல ஆச்சரியஞ்சி
த்தருக்குக்கீர்த்திவைத்தார், நேருள்ளரிஷிகளொடுமுனிவனாய் நேரா
கசமாதியிலையிருந்துகண்டோருண்டு, தாருள்ளசலத்தேதாடுஞ்சென்று
ரில்லைசமர்த்தானமனதினிடசத்திதானே. (ரு)

சத்தியுள்ளவாசனையாய் குரங்குகேளு தண்டியல்லோ இந்திரியக்
கொம்புக்குள்ளே, பத்தியுள்ளேயலைத்தடித்துபெய்க்குத்தாக்கிபாங்கா
னமனதையல்லோசி ன்னம்பண்ணி, முத்தியுள்ளவாசலுக்கு யேரோட்
டாதுமுழுமோசசனியனப்பாளுனத்துக்கு, கொத்தியுள்ளவாசனையை
யடக்கப்பார்த்தால்குருடனுக்குஞானவழிகுடுங்கானே. (ருக)

கூடுவதுஎப்படிதான்ஞானமூர்த்திக் குரங்கைவிட்டுஅகலுகிறவ
ழியைச்சொல்லும், நாடுவதுவுலகத்தில்வாதம்வந்தால் நன்மனதுஉண்
டானால்சாஸ்திரத்திற்சொல்வார், ஊடுவதுசாதுசங்கம்வேதாந்தம்பார்
த்தால்உத்தமனேவாசனையாங்குரங்குபேராகும், ஆடுவதுதொய்தவாசனை
யிலேற்றும்அப்படியேயுலகத்திலனேகம்பேபோ. (ருஉ)

பேரானவுலகத்தில் ஞானமுற்றும் பேசாமலிருகருந்த விடத்தில்
மைந்தா, வாரானபோதத்திலிங்கமாகும்வாறுதிக்குமேருவுக்குடடுவே
கோடி, காரானகாமத்தால்காபாண்டிலிங்கம்மைவிட்டசமாதியினால் சந்
தாமாலிந்தன், தாரானமலேதோறும்பூமிதோறுஞ் சாற்றரிதுசாற்றரிது
சார்ந்துபானே. (ருங)

பாரப்பாசுயம்பில்வந்துபிணைபேற்றால் பலித்துதப்பாளுனசித்
திமவுனசித்தி, நேரப்பாவொன்பதுபேரிதியேயாறுநிகராகப்பெலிகொ

ண்டோர்நீகுமுவர், காரப்பாவிண்ணையென்றால்காவார்காதார் காதார்
லேனானசித்திகைகாலத்துகடும், ஊரப்பாவாதினையப்போல்நீங்கள்கெட்
டவுலுத்தொன்பார்சித்தார்கள், தானுரைத்திடரோ. (105)

உரைக்கவல்லோராஜயோகம்வைத்தாரீசன் உண்டுமெத்துத்திரிவத
ற்கோசொன்னுரையன், மறைக்கவல்லோ வாசனையோலகிரிகொள்ளு
மென்றார் மாத்கானதெகூனாமூர்த்தியாசான், நிறைக்கவல்லோயோ
கமுதல்நாணஞ்சொன்னார் விதிர்கவிடமற்றிருந்த நிரமலமாஞ்சோதி,
இரைக்கவல்லோவூரினதோர்கேணியைப்போலெடுக்கெடுக்க வெழும்பி
வரும்வாசனைத் தான்காணே. (106)

எழும்பாமல்வாசனையைக்கொன்றோன்னுனி யேகாமல்வாசனை
யையடித்தேதான்சித்தன், எழும்பாமல்கருவிகளையிருக்கச்சாடியிருந்தின
வன்சிவரீயாகிவாதயோகி, எழும்பாமலடிப்பதற்கு சூட்சுந்சொல்லே
னென்மக்காள்மவுனத்தேயிருந்தாற்போகும், எழும்பாமல்வாசனையோ
ச்சுதானுல்லுதுமில்லைசத்தவெளியிருளும்போச்சே. (107)

போச்சென்றுஇருங்கிறதோர் ஞானத்துக்குப் புகழானவல்லமை
தானென்னமைந்தா, வாச்சென்றயுகண்டத்துள்வரைகளாறுமருவினல்
சுடத்தோடேயவநீனசித்தன், நீச்சேன்றவரைபார்த்து வாரோன்மக்காள்
நில்லுங்கோள்குறையினுள்ளேயென்றுசொல்லி தோச்சென்றபூணத்
திற்சொக்கிநின்றசுந்தராரந்தன்வந்துதொழுதிட்டானே. (108)

தொழுதுகொண்டுபதம்பிடித்தவகண்டத்துள்ளே சொக்குகிறோ
மென்றுசொன்னசுந்தரமேயையா, விழுதுகொண்டஆலைப்போல்நெட்
ட்டேறிவெளிகடந்துஆறுதலங்கண்டுவாரோன்முழுதுங்கண்டானென்
பிள்ளையென்றுகீர்த்திமுட்டிவைப்பேபன்சித்தத்தில்கோபம்வேண்டாம்,
பழுதுகொண்டவருகிறேன்திரும்பாவிட்டால் பராபரத்திலிச்சிடுவேன்
பண்பிடரோ. (109)

பாரப்பாஅகண்டவெளிகுத்தக்கானல் பார்ப்பதற்கோஅங்கொன்
றுவிடமேயில்லை, நேரப்பாரவிகோடிவன்னிகோடி நேரானமதிகோடிக
ண்ணோகுகும், ஆரப்பாவளவிட்டோர்கண்டோர்விதி அதுக்குள்ளேசெ

ல்லரிதுமைந்தாபோபோ, காரப்பாகுமையென்றுபட்டங்கட்டிக் கடுங்
குளிகைசொடிட்டுக்கலந்திட்டேனே. (௫௯)

கலந்திட்டேனொருவனாயில்லாதவேசைகண்டொள்ளாமெளிக்கு
ள்ளேகலக்கமாச்சு, கலந்திட்டேன்பறுவனாயிலிடியோகோழிகண்டெட்
டேன்மதிகெட்டேன்காதுங்கெட்டேன், கலந்திட்டேன்மூவனாயிற்கா
ந்திக்குள்ளேகடுகவந்தேன்கொங்கணனாயழைத்திட்டே. (சூய)

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச்சுந்தராணந் தச்சுணத்திற் கொங்க
ணையதிசிக்கிரத்தில், விழவுடனேவேவாழ்வந்துதெண்டனிட்டுவினாவு
டனேகொங்கணந்தாந்குணத்தில், அழையுமென்றொங்கையருங்களை
த்தானையாஆச்சரியஞ்சொல்லுதற்கடியேன்வந்தேன், அழையுமென்ற
சேஷனிடபின்னேவந்து அடியேன்தான்வந்தெனன்றுபணிந்திட்டாரே.

பணிந்திட்டகொங்கணனாவாரிமோந்து பராபரமேநீர்க்குணமேப
ன்புள்ளோனே, அணிந்திட்டஅழுவனாயிற்சொக்கிச்சென்ற ஆதியெ
ன்றபராபரமேயையாயையா, மணியிட்டச்சிலம்பொலியைக்கேட்டமூ
ர்த்திமார்க்கத்தையெப்படிதானேறினீரோ, கணியிட்டநிர்மலமாமனத்
தினாலேகையையதேகமென்னதங்கமாச்சே. (கூஉ)

ஆச்சப்பாஅப்படியேதான்வரவேணுமென்றுஆசைகொண்டயிரு
க்கையிலேயழைத்தனுப்பிவித்தீர், வாச்சப்பாமனுவொன்றவடியேனு
க்குமைந்தன்மேல்கடாகுறித்தால்சொல்லவேணும், ஓச்சப்பாகொங்கண
ரோயுபசாரமென்னவேங்கினதையுணாக்கிறேன்கேளுகேளு, காச்சப்பா
வுலகத்திலெடுத்ததேகங்கைகலாசச்சட்டையாங்கருவைச்சொல்லே. ()

கருவென்னவொன்றுமில்லேமருவுக்குநேரே காணப்பாய்சானங்
கையையமாச்சு, உருவென்ன வெடுத்ததெல்லாங் கையையதேக முத்தம
வேநிராகராநானசித்தி, குருவென்னநிர்க்குணத்தின் மவுனத்துள்ளே
குவிந்துரைத்தபெருமையினுக்கையாலமாச்சு, அருவென்னமகாரவித்
தைமுட்டிக்கொண்டுஆதிவிர்த்தகற்பமதுஉண்டுபாரே. (கூச)

பாரப்பாகுதமுண்டுமவுனந்தாக்க பளிச்சென்ற ஏழுசட்டைபண்
னாய்ப்போதும், நோப்பாஅச்சடந்தான்கையையதேகம் நிமிஷத்தேசித்
தியாமுன்னினைவுக்கையா, ஆரப்பாவுனைப்போலேநினைத்தபடிபண்ண த
ரிதரிதுகடாதுமூடருடபோ, சோப்பாசொல்லிவிட்டேனென்றபேச்
சுசெய்ப்புமுன்னேகையையமூர்த்திபாரே. (கூடு)

உற்றுநின்றபலநூலைப்பார்த்துப்பார்த்து உனையாமல் வேதாந்தஞ்
சித்தாந்தமென்று, பற்றிநின்றபாவசந்தானென்று உன்னிப்பாராமலை
ந்துகெட்டாரானந்தங்கோடி, முற்றிநின்ற விடமெங்கே ஞானமெங்கே
கொற்றிநின்றமேல்முலத்தூரியமெங்கே கூடுவாரெய்துஞ்ஞானக்குறை
விதாமே. (கூக)

குறைவேதுவாசனையாந்தோய்தத்தோடு கூடவல்லேமெய்துஞ்ஞா
னபுனைந்துநிற்கு, மறைவேதுமறையினி—அந்தமேது மறைவற்றுநின்
றதொருவெளிபங்குது, துறைவேதுதுறைக்குள்ளேசாதிவேதுரு
ட்டியிந்தவிபரமெல்லம்ஞானந்தோற்றும், அறைவேதுஅல்லவென்று
சம்சாரத்துள்ளே அமுததுமப்பாடோய்தத்தினுண்மைதானே. (கூஎ)

ஆண்மைமென்றுகேடோய்தத்தினுண்மையல்லோ அகண்டமுதல
ண்டமெல்லாம்ஞானந்தோற்றும், ஆண்மைமென்றுல்வாய்பேச்சாம்ஞா
னியாயில்மண்ணையள்ளிக் கூறுகொண்டு மலங்கப்பார்த்து, கேண்மை
கொண்டிலுலகமெல்லாங்கெடுத்து ஆட்டி கெடியானபெண்பொன்னுணி
லே, தாண்மைமென்றபிறப்பிறப்பைபிதப்படாபந்து சண்டாளக்கோபத்
தைத்தள்ளுகின்ற. (கூஅ)

தள்ளுகிறவுருப்புவந்தாள் கருவைக்கேளு சாதகமாய்க்குண்டலிக்கு
ள்வாசியைத்து, தெள்ளுகிறபிராணாயம்பண்ணித்தீருந் திரண்டொலியு
ஞ்சிலம்பொலியுங்காணும் காணும், நள்ளுகிறகண்டத்தேயங்கென்றுணு
நலம்பெரியபுருவமைபந்திறந்துபோகும், அள்ளுகிறகணிபேரலையமா
தம்வீழும் அப்பவல்லோகாயசித்தியறிந்துகொள்ளே. (கூகூ)

அறிந்திந்தமதிபாணவிந்துமட்டுமெப்பனேயோகமீதே வறிந்துகொ
ள்ளு, பரிந்திந்தவிந்துமுதல்நாதஞ்சித்திபாங்கான சிவக்கேதாபரந்தான்
கேளு, அறிந்திந்தப்பாபாககோடாறுகேளு அப்பனெமளனத்தைத்
தூக்கிக்கண்டால், செறிந்துநின்றஞானத்தினையோகமாச்சுசெயலேதம்ப
மவுனத்தைசென்றுகாணே. (எடு)

காணப்பாபாபாத்திசுமேலேயாதுகைவிட்டவகண்டமொன்றுநி
ர்க்குணந்தானென்று, பூணப்பாநிர்க்குணந்தான் நிராகாரந்தான்புகழா
னநிர்மலந்தான்போதத்தந்தம், தோணப்பாவிதுவாறுங் காணப்போக
சொல்லுகிறவார்த்தையென்றுல்கேட்டிருப்போமைந்தா, ஊணப்பாச
டம்விட்டு அறிவுவிட்டுஉற்றுநின்றவண்டத்தேயறிந்துகொள்ளே. (எக)

அறிந்துகொள்ளு மதியளவுபிண்டத்தினுள்ளே அப்பனையாறு
தலமறிந்துகாணும், அறிந்துகொள்ளுவின்மேல்பரத்தின் மட்டும்
அறிவுக்குள்சக்கரந்தானப்பாசேனா, அறிந்துகொள்ளுப்பரத்தின்மேல்
போதமட்டு மாதாரநிர்மலத்தின்வரைகளாறும், அறிந்துகொள்ளுமே
லாறுங்காணப்போகா தாச்சரியம்கொங்கணரைவிட்டுக்காணே, எஉ

காணப்பாரசுதிட்சைக்கடந்தபின்பு கைவிட்ட சூத்திரத்தையாசா
ன்காட்ட, ஊணப்பாறு துமவுனமற்றதெல்லா முரவார்த்தைஅகாரமுத
லுகாரமென்பார், வீணப்பாசிரசுமேல்வேதாந்தக்காகழிவிரைந்ததிலேயு
ம்மென்றுஊணென்பார்கள், பூணப்பாவும்மென்றநாடாமாமோ போக்க
றியான்சொல்லுகிறனானந்தானே. எஉ

தானென்றவிடங்காட்டிநாதங்காட்டி சாற்றுகிறமவுனத்தின்சார்பு
காட்டி, வானென்றவெளிகாட்டியது தலமுங்காட்டி வாய்முடினாதிக்கவ
கையும்காட்டி, ஊணென்றவுடம்பைவிட்டுக்கேசரியுங்காட்டியுமைநின்ற
விடங்காட்டியுணாக்கப்பண்ணி, கோணென்றகுருவெணும்வாய்பேசலா
மோகுரும்போகுருசொல்லவிரண்டுமாமே, எச

ஆமிந்தவுலகந்தோர்ஞானவிதியையறிந்தேறிக் கூடுவது அறிதுமெத்த,
ஓமிந்தக்குண்டலையைத்தொட்டுரற்ற ஊதுவதுகடினமெத்தயோகமார்
க்கம், வாமிந்தவாமத்தேதின் றுகொண்டுமகத்தானபானமுண்ணவாய்க்கு
மிரண்டு, சோமிந்தச்சடையிலவைத்துச் சின்மயத்தைதக்காட்டுச்சொ
ற்பெரியபூரணந்தான்சொன்னவாரே. எடு

வாறானகுருவினிடவழங்கைக்கேனா மகத்தானசடையின்மேல்ம
தியுஞ்சூட்டி, தாரானநெற்றியிலேதீயைவைத்துச் சற்பமலோஆபா
ணமாகப்பூண்டு, வீறானகரித்துமேலேபோர்த்து விளங்கியதோர்புலித்
தோலையிடையிற்கட்டி, கூறானகுகாட்டிற் குடியுமாகிக் கொள்கினார்பலி
யெடுக்கக்கொள்கினாரே. எசு

பலியெடுத்தகுருவினிடவாம்பக்கம் பதர்ந்துநின்றயென்தாயார்ப
ரிசுகேனா, பொலியெடுத்தஅஷ்டமாசித்திற்ப்புகழ்பெரியரத்தினவ
கையாபாணப்பூண்டு, நனிவில்லாயே கப்பிடாசஞ்செய்து நண்ணுமிரு
ந்

பதச்சேவைகாண்பதற்கு, ஒலிபெடுத்தநவகோடி தேவர்கித்தரொன்று
னகணநாதர்போற்றுவாரே, எ

அறிந்துகொள்ளுமெந்தாயோ ஆரைப்பெண்ணப்பா அப்பனை
யெருதேறுமேழையேழே, அறிந்துகொள்ளு மிவனைமுன்னையையா
வைத்துஆதரித்துக்கேட்டதெல்லாமருளிச்செய்வாள் அறிந்துகொள்ளு
மகண்டத்தேனானசத்தி ஆத்தனைப்பூசித்தாலறுபத்துமீவாள், அறிந்
துகொள்ளுஞ்சடமெல்லாமவளையாச்சு அப்பனுக்குயெனும்போடுநாம்
புமிரண்டே. எ

இரண்டானவாயினிலொன்றுசத்தி நேராககிவமேது பிராணவா
யு, ஒன்றுகநாடிநின்றூல்கழிமுனையுமாச்சு யோகமுமாந்ஞானமுமாமுற்
றுமேறு, தண்டானகழிமுனைநானடுமையம்நிற்குஞ்சாதகமாயிதற்குள்
ளேமுக்கிரந்தியுண்டுநன்றுனகழிமுனையிற்பிராணனைநில்நாதந்தயோ
கமிதுநாடிக்கானே. எ

காணப்பா நெஞ்சினுள்ளேபிராணமோகம் கண்டுகொள்ளுந்தாம
ரையிதூல்போலாம், ஊணப்பாயதிலிரட்டி அபானவாயுஉற்றுநின்றி
ரண்டையுநீகண்டாயனாலு பூணப்பாவிதுக்குள்ளே ஞானமோகம்புஜ
ண்டருக்குச்சித்தியிதுகலையதேகம், தோணப்பாநவகோடிமாணகன்
டார் சுகயோகமாவதிந்ததுறையுமாவே. அ

ஆமப்பா ஆசைநீடகருவைச்சொல்வேன் அறிந்துகொண்டுஅறிவா
லேநின்றபாரு, சேமப்பாதிரோதாயியாரென்றுக்கால் செகமெல்லாம்
பெண்ணானவருகானப்பா, ஓமப்பாபொன்மண்ணும் வாசனையினுசை
மொற்றுநின்றவிரிபமபக்கத்தாசை, நாமப்பா வென்றுசொன்ன ஆண்
மையாசை நல்வினைக்குந்திவினைக்கும்வித்துமாச்சே, அ

வித்துக்குள் பாவமென்னபுண்ணியந்தானென்ன வெகுதேகாடிபுண்
ணியத்தால்புருஷஜன்மமையா, பத்துக்குள் வெகுதேகாடி பாவபுண்ணியம்
பாழானபெண்ணனமெடுத்தவாறு, கொத்துக்குளிலையறிந்துபாவபா
னகுழிக்குள்ளேவீள்வாரோமானிடங்களையோ, எத்துக்குளிலையறி
ந்துவேறுயநின்றதுகழந்தவனைமெஞ்ஞானவீசனாமே. உ

பூரணமேகண்டமே யதத்தினந்தம் பொங்கியின்ற நிற்குணமே
யென்னையின்ற, காரணமேயுலகத்திற் பெண்ணுசைபோலக்கலந்துநின்
தசுபமில்லை தருதிக்கொண்டேன், ஆரணமேயதித்தத்திசுகந்தானென்ன

புப்பனைசொல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு, வாரணமாங்குவிழுலையாள
சகலிடால மகத்தானமுவுலகும்விடக்கும்நேரே. அக

நேரானபண்ணைசைநீங்கிற்றானுல் விலையானதிரோதாயிமாய்கை
பாச்சு, தூருனவேதாந்தவெளியிற்சொல்வார்கும்மென்றசகஞ்சொல்
வாயோயில்லை, வாராய்நீநெய்மகனென்பண்ணைற்சிக்கி மகத்தானரிஷி
ன்சித்தர்கோடிபேர்கெட்டார், தாரானசித்தரொடுபஞ்சகர்த்தாள்தயன்
நின்றுபடுமடாபிசாற்றுரோனே. அக

சாற்றுரோன்விதியிலேபடுகுழிநானுண்டு ததன்மேலேபுல்லோடு
சடியுமுடி, மாற்றுமேன்விதியிலேபடந்தேதான்வீழ்ந்தவாறெக்கும்பெ
ண்ணாமாயக்கூபம், ஆற்றுமேனென்றுலுமாற்றப்போகா அரகாபெ
ண்ணாவுகடித்துதானுல், போற்றுமேனென்றுலும்டொல்லாக்காமம்டொ
ரியிவிட்டெய்போலப்போங்கும்பாரே. அரு

பொங்குகின்றகாமமென்னசிவத்தின்கூறு பொல்லாத ஆசையென்
ரமாலின்கூறு, மயங்குகின்றமேகமென்னமயேஸ்பாத்தின்கூறுமருவி
ந்தமூன்றுலுமுலகம்பாழாய், தங்குகின்றமேகம்போய்ஞானம்பாழா
ச்சமாதியெல்லாமித்திரியச்சாரமுடி, தொங்குகின்றமேகைத்தின் த
ராப்போலாகச்சூனியமாய்ஞானமெல்லாந்தோற்றுவாரே. அக

வாருனபண்ணைசைவிட்டேனென்பார் மருவியவள்தனிப்பட்டா
சரணஞ்செய்வார், தாருனசயனத்திற்செபண்தான்சொல்லில் சதாசிவ
தல்முடியாதாமற்றேரோது, கூருனவிந்துவிடக்கோபமோகங்குறியழி
கும்பினவழிக்குங்கூட்டைக்கொல்லும், வீருனவிந்துவுக்கு மேலேநி
ன்றுவிருதுபெற்றமெளனியல்லோவெட்டினுரே. அள

வெட்டினுர்மெளனியந்தவிந்துபாம்பை வேதாந்தமென்றதொரு
ராளினுலே, தட்டினுர்மாய்கையைத்தான்சண்ணிக்கீழே சச்சிதானந்த
வள்ளச்சார்பினுலே, ஒட்டினுரோட்டினுர்நிர்க்குணத்தின்மட்டுமுத்த
னையதுவல்லோரு'னவீதி, தொட்டினுர்தொட்டினுர் சகலெல்லாம்
செகச்சகலவித்தைநெய்நுறுநெய்நிந்தும்பாரே. அஅ

தெளிவதுதானெளிதல்லவாய்ப்பேச்சல்லசிங்காரபெண்கண்டால்
ஞானம்போச்சு, அழிவதுதான்சடத்துக்குவடுத்தகூறுததாமுண்டுகூடு
ரதுபோகமென்பார், கழிவதுதான்காலேதுவாசியேதுலகவிட்டமௌ
னத்திற்கலப்பதேது, ஒளிவதுதானென்னுளாவென்றுலோக ரொரு
கோடிமாண்டார்களுணிக்காணே. அக

காணப்பாபிறப்பிறப்பும்பெண்ணுலாச்சுக்கைகடந்தமாயமெல்லா
ம்பெண்ணுலாச்சு. பூணப்பாவிந்திரியம்பெண்ணுலாச்சுபுகழ்பெரியவா
சனையும்பெண்ணுலாச்சு காணப்பாமனம்புக்தியாங்காரத்தில் சொக்
கிச்சுப்பெண்ணுலேசூட்டிப்பாரு, ஊணப்பாபூணப்பாவுலாக்கச்சொன்
னனுலகத்திற்பிரியாதேவிண்ணிலாடே. கூடு

ஆடையிலேவிண்ணிக்குட்சித்தர்கோடியந்தந்தமலைகளினுதாக்கள்
கோடி, ஊடையிலேயண்டத்தில்முனிவர்கோடி உற்றுநின்றபதமளவும்
ரிஷிகள்கோடி, தேடையிலே சதாநித்தம் வேதம்பாரு சேர்ந்துநின்ற
யோசையிலேதெளியச்சொல்வார், நாடையிலேயென்னேரம் மவுனத்தி
ல்நாடுநரகமாம்வாசனைத்தான்நன்றுய்கேளு. கூக

கேளப்பாயிதைவிட்டு வுலகஞானி கேட்டதெல்லாஞ் சொல்லுகி
றேன்மக்காள்மக்காள், நாளப்பாஜெகமெல்லாஞ்சாங்கமென்பான்நலமா
னநூல்பாரான்தீகையாவான், தாளப்பாமவுனமென்பான் விண்ணைப்பா
ர்ப்பான்சாதகத்தைவிட்டுவிட்டுசேவனத்திற்செல்வான், நாளப்பாதினந்
தோறுந்தற்கம்பேபுகலமானபெண்ணோடுமயங்குவானே. கூஉ

மயங்குவான்பொன்றேடுவெகுபிரட்டுப்பேசுமகத்தானஞானமெ
ல்லாம்வந்துதென்பான், தயங்குவான்மண்ணுலேசார்வுகாணான் சாதக
மாயோகத்திற்கார்ந்தேனென்பான், றியங்குவான்நாய்வந்தாற் பூரண
மேயென்பான்செகச்சுலதிரேத்தாயிசிரிப்பாள்பார்த்து, முயங்குவான்
சமாதிவிட்டேனையோவென்பான்முடமொற்ற ஞானமெல்லாமுலகற்
பாரே. கூங

பாடப்பாசரீமிதுசமாதிக்காகாபாழானஸ்தூலமிது வென்பார்கோ
டி, நோப்பா வாதம்வந்தால் ஞானம்வருமென்று நோகவலைந்தவர்க

கள்கோடாகோடி, ஆரப்பாவுலகத்திலுநியுண்டோ ஆராய்ந் துநான்
கண்டேவென்பார்கோடி, 'ஏரப்ப'வுழுதல்லே. வெள்ளாமையாகும் ஏறி
ல்லான்றுத்தடித்தகதையுமாச்சே.

கூச

கதையாச்சவுலகத்திலுநமோடுவாதங் கைகண்டாற்சொல்வா
ரேதல்போல்நெஞ்சம், அதையாச்சயிதையாச்சுமென்றுசொன்னால் அ
வன்நையிலொன்றுமில்லை யறிந்துகொள்ளு, உதையாச்ச ஆரனுடனே
தொழிலேறித்தம் முதலானவன்வாதியுண்மைகேளு, கதையாச்சஆன
லும்பொங்கியுள்ளம்சுடுவான்ப'ரசமேயுகுநாணிதானே.

கூடு

தானென்றவாதியிலொண்டுவிதமுண்டு சண்டாளவாதியென்று
லுண்டுத்துப்பொங்கி, வானென்றனமென்னவேதகண்டபின்பு ம
கத்தானபெண்ணோடேகடியாடி, தானென்றராகமோடு கேளிக்கைப்
பார்த்துக் கண்டபெண்ணைந்தாய்போலேகருதிச்சென்று, ஊனென்ற
வுடம்புக்குமெடுத்துபோவென்டா னுலுத்தமனுக்குச்சனைமென்றநா
கந்தானே.

கூசு

நாகமென்றபெண்ணேமலையாசைவிட்டு நாதாந்தவேதாந்தஞ்சித்தா
ந்தம்பார்த்து, நாகமென்னவுலகமெல்லாமனதில்வைத்துநலமானேதவி
யுடகிரிகையிலேறின்று, நாகமென்னஜடமுதலாய்நாமல்லவென்று நாட்
டினுள்ளேதசதீட்சைகடந்தபின்பு, நாகமென்றசிவசொத்தை வறுமை
போல்தின்று நாமறியோம்வாதமென்றுயிருப்பார்கானே.

கூள

இருக்கையிலேசதகோடிதொழிலேச்செய்வார்இத்தனைக்குப்பொரு
ளேதுயிவன்வறுமைக்கென்பார், இருக்கையிலேசெயநீருஞ் செந்தூர
ஞ்சுன்னமெடுத்தெடுத்தாயடுக்கிவைப்பார்அனேகங்கோடி, இருக்கையி
லேதொழிலெடுப்பா ரார்க்குங்காட்டா ரில்லையென்பா ருண்டென்பா
னேதம்மேபர்கள், இருக்கையிலேசதாநித்தமறிவனுட்டி யிருப்பார்கள்ம
யுனமுத்தவாதிதானே.

கூடி

வாதிமென்றுலவன்வாதிமவுனவாதி மகத்தானபிரபஞ்சத்தே இரு
ருந்தாலென்ன, வாதிமென்றுச்சவாதிருனவாதிவாங்காமற்சமாதிபி
லேயிருந் தவாதி, வாதிமென்றுந்நிஜவாதிநிர்மலத்தின்வாதிவாய்திறக்க
அண்டத்தேதவாழ்ந்தவாதி, வாதிமென்றுலவரிடத்தேசித்தர்செல்வார்ம
யக்குகின்றசென்னமிக் கைமுத்திதாமே.

கக

முத்தியிந்தவாதிக்குவருகுமென்றுமுச்சமுதற்சிவன்சொன்னு
ன்றுசொல்லி, கத்தியிந்தசிவசொத்தைப்பெண்ணுக்கீந்துபாழானவிநை
யமெல்லம்பண்ணிப்பண்ணி, அத்திமென்றபஞ்சகத்தை பண்ணிப்பா
விஜயங்காரத்தால்திரிந்துலைதபோட்டு, மற்றுநின்றுஅலைந்தவர்க்குநா
கமெய்திமாளுவாரோடிசென்மமாளுவாரே.

ந

மாளாமலிருந்தவலேலாவாதஞ்சொன்னார்மாண்டிதந்தாமாண்டிதந்
துபிறக்ககன்றோ, மெருளாமலமனம்பிடித்தவாதிபாளுவென்குளஞக்கு
யேறுதற்குஞானவீதி, அருளாமோபொருளாமோமென்றுமெண்ணிஅ
லையாமல்நின்றவனவாதபோகி, இருளாமோமெளிபாமோமென்றுமெ
ண்ணியெகமெளிகத்தயிருளாகிப்போமே

நக

ஆகவப்பாயிருபத்து அஞ்சுநூறு

ச

அதைந்திட்டேன்வாதக்கதை யறிந்துகொள்ளும்

ஆகவப்பாயிதுக்குள்ளே ஞானந்தூறு

அப்புறத்தேசொன்னொருஞ் சைந்துறு

ஆகவப்பாயிருபத்து யேறநூறு

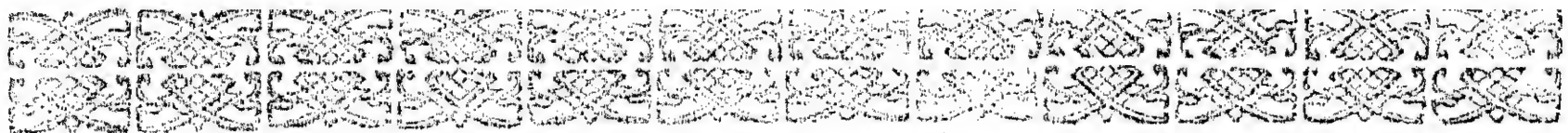
அறிந்தமட்டுமெனவிலக்கேன் வல்லோருண்டோ

ஆகவப்பாயார்த்துணாத் தாலிகபாமுஞ்சித்தி

ஆதிமென்றகுருவருளால் சொன்னமுற்றே.

சட்டைமுனிநாயனார் முன்னுணம்-ந,

முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்.

கைலாயக்கப்பிளிச்சட்டைமுனிசாயனார்

அருளிச்செய்த

பின்னானம் - நூறு.

—(-)—

கைலாயப்பரம்பரத்திலென்னையாண்டக் கடவுளெனுந்தெகூறா
மூர்த்திபாதம், கைலாயத்தெனையீன்ற ஆயிபாதங்கருணையுடன்போற்றி
நித்தம்ஞானம்கொல்வேன், கைலாயநிற்குணமேமீர்மலமேமேதவர் காட்
டுகின்றீர்கேசரியைச்சிம்மமாய்க்கையில், கைலாயபரம்பரையாய்வந்
தபேர்க்குக்கடைப்பின்னைஞானத்தைப்பாடுகோனே. க

பாடுகிறேன்சரிசைதெயன்னதேவியுடதீட்சைப்பரிவானகிரிகையெ
ன்னதேவியுடபூசை, பாடுகின்றெனயோகமென்னமாயெற்றவமூர்தம் பா
ங்கானஞானமென்ன மென்னத்தந்தம், பாடுகின்றன் திடத்திரந்தனாயி
தோகீதம்பாங்கானஅஞ்சலிதான்மனமடக்குந்தேகம், பாடுகிறேன்பர
ன்முன்னிவனாந்தேகமென்றாப்பரிவானுஞ்ஞானசித்தைபலிக்குந்தானே.

காடுனென்றஞானத்தின்பூமிபோனாசாதகமாயோகமென்றுஅகராவி
டு,வானென்றபூமியில்கித்தகேனாமருவிதிற்குபரிவானவுகாவிந்நு,
வேனென்றமெனியெல்லாம்படைத்தநிகின்றவேசாந்தஅண்டமென்றம
காரமச்சு, கேடுனென்றதத்தமந்தரகுமுரிபாடுக்கூப்பிட்டார்கேளாது
துகண்ணும்கேபாச்சு. ஈ

மேச்சப்பாத்தநுவங்கனனித்தியப்பட்டுப்புலன்கெட்டுநிலங்கெ
ட்டுமொறியுங்கெட்டு, ஆச்சப்பாமளவையிலையங்கினின்றுஆடுறதோ
ர்படம்போலசைந்துதள்ளு, நீச்சப்பாகடுநீச்சுதுரோநாயிடுவெள்ளம்நிலை
யேதுகனாமேதுகனையேது, மூச்சப்பாயடங்குமுன்னேராயைவந்து
சுத்திமுதிர்ந்தறிவைதள்ளிவிடுமோசங்கானே, ச

கண்ணப்பாமனவனாயாமாறுக்குள்ளே கடத்தேதறப்போகாது கலக்
கமெத்த, ஊணப்பாடுவன்றுசொன்னால்மனமுணுது வற்றுமெள்ளபிடி-
த்தாலுமாயவந்துகட்டுர், வீணப்பாவுகத்தேதார் ஞானமெல்லாம்வே
தாந்தசித்தாந்தமென்பார்கோடி, தோணப்பா ஞானமென்னகண்டிப்பில்
லைச்சுடர்கோடிவொளிபோல்தோன்றுந்தானே. ௫

தானென்றநிர்மலபாமனத்தின்வீதி தாண்டறிது தாண்டிஞாலிவி
போற்றும், கானென்றமனதுசாதத்ததைக்கேளு கற்பமுண்ணவந்து
ண்ணால்வாசினோறும், பாணென்றபாணத்தின்பொறையிலேநல்லுபக
லாலுங்கேசரத்தில்மனந்தானெட்டிம்வானென்றகெட்டவெளிவடிவுகா
ணுமாச்சல்மெத்தமாச்சல்மெத்தமருவிகூடே. ௬

கூடுவதுநீபைக்குமுன்னேகுளிகைகூட்டுங் கூப்பிட்டால்பூணந்
தான்கூடப்பேசும், பாடுவதுமனவனையில்மாயம்போக்குமருவிலேசொ
க்கின்றுஆட்டிவிக்கும், நாடுவதுபூணத்திலேற்றிக்காட்டிம் நலமாந
சாணையாகெவுணமீளுஞ்ஞகம், கேடுவதுசித்தருக்குக் குளிகைகேட்டு
செகத்தேதார்க்குவாதமென்றதேதட்டுத்தானே. ௭

தேட்டானவனாகடந்துமனமுந்தாண்டித் தெளிவானவறிவினுடவ
ரையுந்தாண்டி, நீட்டானபூணத்தின்வனாரானவென்று நேரானமுன்
றுவனாயேறிச்சொக்கிப், பூட்டானபூட்டென்றுயிரங்கிவிட்டேன்மைந்
தாபுகழானபெருவெளியிலேறப்போகா, ஆட்டானகையாயப்பரம்பரை
யாய்வந்தவாச்சரியமுலகுருவாக்குவீகளே. ௮

கேளப்பாமுலருக்குகாலாங்கிபிள்ளைக்கீழையானகாலாங்கிமைமந்த
ன்போகர், நீளப்பாபோகர்பிள்ளைக்கேகாங்கணர்தாக்கேளு கேளாகநான்
குமுறைபோனாக, காளப்பாமேருவிலேவசுபண்ணி சாதகமாய்கைகலா
யவர்க்கமாரூர், ஆளப்பாபிள்ளையென்றாலலரோபிள்ளை யாச்சரியமின்னு
முண்டுசொல்லுதேறேனே. ௯

சொல்லுகிறேன்சிகங்கென்றுமுன்னேயுணி போதுகண்டபின்பதி
லேமனதையுணி, சொல்லுகிறேன்ஆங்கெகான்றுபிள்ளையுண்ணிச்சாதி
யிலேஆகநாங்கள்தனமுங்கண்டு, சொல்லுகிறேன் பின்பல்லோ மவுன
முன்னிதுடர்ந்தேறிதளமெல்லாம்பார்த்துக்கண்டு, சொல்லுகிறேன்பு
ருவமையமனத்திற்கூடிதுரிதமென்றஅறிவினுள்ளேசொக்கினோ. ௧௦

சொக்கியல்லோ அறிவைவிட்டு அகண்டமேறி துயரறவேசமாதியு
களைகற்பமுண்டு, சொக்கியல்லோமூன்று வரைசடத்தோடொக்கசுரு
வரைகாணவென்று துணிந்துபொங்கி, சொக்கியல்லோயேறுதற்குயி
னவிதமென்று சோதித்துக்குளிகை யெல்லாம்பார்த்துப்பார்த்துசொ
யல்லோயேற்றிவைக்குஞ் சுருபமணியென்று சூசுமாய்முலருட நூல்
ர்த்தாரே. (௧௧)

பாத்தறிந்தாரிந்தமணி வா வெதென்றுபரிவானகயிலாய தெகூனா
ர்த்தி; சேத்தறிஞ்சதம்முடையவர்க்கமான சீடரிலேதிருமுலர்சண்டி
கசர் மாத்தறிஞ்சசனகாதிநாவ்வேரோடுமருவிநின்றவியாக்கிரமர் பதஞ்
லியிலேனாடு போக்கறிந்தவடிவேனோடொன்பதுபேர்பிள்ளைப் புகழான
ரணத்திலெழும்பென்றாரே (௧௨)

எழும்பையிலேநிர்மலம்போற்சடமோகாணாதேனென்றும் பூரண
காணத்துக்கப்பேசும், எழும்பையிலேகுளிகைமுதற்கண்டிற்பத்துயே
றியதோர்தீபத்தின்சுடர்போர்காணும்எழும்பையிலேதேகமில்லை கே
ரகோடிபேற்காணும்யெடுத்தஜடஞ் சூட்சமாயிருந்துதென்றால், எழு
பையிலேமேலெழும்பி மௌனமுத்து மிருந்துரைத்தசமாதியுடபலந்
ரன்காணே? (௧௩)

காணப்பாசொருபமென்று கமலிதானென்று கையடங்காத ட்ட
ரகித்தியொன்று, பூணப்பாகொடுத்திசின்மயமாந்தேவர்பொருளோ
டெருளானபோக்குக்காட்டி, தோணப்பாதோன்றிநிற்கும்சம்மா அம்
வசகமாகயிசைந்ததிலே சொக்குமென்றார் வீணப்பாமற்றதென்றார் சி
ரமயத்தைக்காட்டி வேதாந்தமுலக்தைவிளம்பென்றாரே; (௧௪)

விளம்பினார்சனகாதி வேதாந்தங்கோடிவிதித்தாரே மவுனத்தைச்
ண்டிகேசர், விளம்பினார்பதஞ்சலியுமனந்தங்கோடி விரித்தல்லோதிருமு
லானேகஞ்சொன்னார், விளம்பினார்வாவா தாமென்றுயானும்விரியாமலி
நூறுநூனஞ்சொன்னேன், விளம்பினார்வெகுவாகயெந்நூல்கொஞ்சம்
வேதாந்தமிர நூறும்விரைந்துகாணே (௧௫)

காணப்பாமும்மணியுங் கயிலாயவர்க்கம்கழியாமற்பிள்ளைகட்கேம
ம்மேற்றர்க்கில்லை, தோணப்பாவிதுமுன்றுஞ்சித்தர் சொல்வார்சொற் பெ
ரியபூரணமே சொல்லவெனும், வீணப்பா ஆர லுஞ்சொல்லக்கூடாவே

தாந்த அந்தத்திலெளியிற்கூட்டும் ஆணப்பாவருபத்துநாலுமரப்புக்கு
ள் ஆருக்குங்கிடையாது அறியார்காணே. (யசு)

அறியாதகுளிகையுடன் சாரணையிற்குத்து அதன்பெருமை காண
வென்றால்கொங்கணரைக்கேளு அறியாதவண்டமுதற்புவனம்பார்த்து
மருவியதோர்பதம்பார்த்துத்திரிந்து ஆடி குறியாகக்கற்பமெல்லாமேறிப்
பார்த்து கூறுதபூரணத்தைக்காண்டபெனென்றுநெறியாகமனமுரைக்கக்
குளிகைகட்டி நேராகமனவரையிலேறினோ. (யஎ)

ஏறினாறுவரையிலியல்புங்கண்டுயிதமாகவறிவினிடவரையிற்செ
ன்று-தேறினார்மனமுரைத்தார்கண்டத்தேற்றசேர்ந்தேறிசேர்ந்தேறியொ
ருவரையிற்குண்டி, கூறினார்வ்வளவுமொன்றோவென்றார் கூசாமல்மரு
வரையில்சுதிரைப்போட்டார்,மாரினால்சென்றுமனம்பிடித்துச்சென்றா
ர்வரைமுண்ணுங்கடக்கவொருகற்ப்பமாச்சே. (யஅ)

ஆச்சப்பா நாள்தரையிலேறும்போது அரகரவொருசோடியிடி
போல்நாதம், மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றோணமுதிர்ந்தமனமாயை
யினால்பின்னுஞ்சென்றார் கூச்சப்பாஐவரையிற்போக்கிநின்றுகுருகுரொ
னமொழித்ததிலேமனமுந்தேறி, போச்சப்பாசடமொன்றுநிராசையாகி
புக்கினார் அறுவரையிற்புக்கினோ. (யசு)

புக்கியல்லோசமுல் காற்றின்றுரும்புபோலே புலம்பினா முலருட
போன்பேசன்மக்கியல்லோமனம்போச்சுக்குளிகைபோச்சு மாறுதமெள
னமுன்னேமாண்டுபோச்சுஒக்கியல்லோசிலம்பொலிதானுள்ளே வாங்க
ஒகோகோகுளிகையதுகீழேவாங்குசொக்கியல்லோயென்செய்வெனென்
றுயேங்கித்தூரியத்தைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரோ. (உய)

கீழ்க்கொண்டார்கீழ்க்கொண்டகடியாஞ்சித்தர்கேசரத்தைவிட்டு
மெள்ள அறிவில்வந்துநின்றுநாட்கொண்டபாடெல்லாம்பினைத்துக் கொ
ண்டுநான்பிழைத்தேநான்பிழைத்தேனென்று சொல்லி-ஆட் கொண்ட
யென்குருவேபூரணத்தினின்றீர் ஆச்சரியமெனையீன்றுபிவ்வரையேயை
யாவேட்கொண்டயென்றவத்தையீந்தேனையோவொரு வெளியாஞ்சிலம்
பொலியைமேவென்றோ. (உசு)

மேவென்றுசொல்லுமுன்மேமேற்கண்டபோகற்றேவந்த சிரோ
ன்மணியைபெற்றதினான்மைந்தா - கோனென்றகுருவுக்கு அவரேசிடர்

கோழலகூத்தோருசேஷருண்டோ காணேன், பாணெனறவேதாந்தஞ்சி
த்தாந்தம்பார்த்து பறக்கிறதோர்குளிகைமுதல்வாதம்பார்த்து, தேனெ
ன்றகையவர்க்கமாகி சித்தருக்குச்சித்தராய்ரிஷியானோ. (௨௨)

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக்கண்டாருண்டோ நேராகயதுக்குள்
ளேசேர்ந்தாருண்டோ. ரிஷியென்னரஸவித்தையறிந்தாருண்டோ நிமி
ஷத்தில்கவனமுற்றுத்திரிந்தாருண்டோ. ரிஷியென்ன அண்டமுதற்பு
னந்தாண்டிநின்ற நிறையாய்க்கண்டு வந்தோருண்டோசொல்லும், ரிஷி
யென்னமவுனமுத்துசமாதிக்ஞுள்ளே நின்றதினூல்திகைமையாய் நினவா
ய்க்காணே. (௨௩)

காணப்பாரிஷியாட்டுஞ்சித்தராட்டுங் காரணமாய்மவுனத்தே நின்
ரோராட்டும், பூணப்பாபூரணத்தைநின்றோராட்டும் பொன்னுகமரமுக
லாய்புகழ்ந்தோராட்டும், தோணப்பாவாசியுடகுதிரையாட்டும் ஒன்றும
ற்றுத்தன்மையமாய்நின்றோராட்டும். தோணப்பாயிது வெல்லாங் கொங்
கணர்க்கேயல்லால் சூமுலகிற்சித்தருண்டோசொல்லிடரே, (௨௪)

சொல்லிடமாய்நானமுண்டோகுளிகையுண்டோ சூட்சித்தகற்ப
முண்டோ வாசிதானுண்டோ, மல்லிட்டவாத முண்டோ சுன்னமுண்
டோ மகத்தானசின்கியுண்டோ ஜெயநீருண்டோ; வெல்லிடர்விடமுண்
டோசாரணைதானுண்டோவெவ்வேதேகூட்டுகிறகுடோரியுண்டோ, அ
ல்லிடர்வேதைக்குகிறு வணந்தானுண்டே அப்பனேபதினேமூம மைத்
திலுளே. (௨௫)

அமைத்தியவர்முணுகாண்டம் பாடியதோரங்கமென்று தித்தப்பி
ள்ளைக்குமறிவுதோன்றும்; அமைத்தியவர்பாடினது பொற்கம்பிபோல்
அறிவுகெட்ட மிலேச்சருக்கும்வாதசித்தி; அமைத்தியவர்களுவெல்லாம்
வெட்டவெளியாக அங்கங்கள்மறையாமற்சொன்னார்சொன்னார், அமைத்
தியவர்பாட்டுக்குநம்முடையநூல்தா னருகாகமறைப்பென்றுஅமைத்தி
ட்டாரோ, (௨௬)

அமைத்திட்டாரன்னாறுபிள்ளைகளைவேண்டி அம்மம்மா வெகுதெ
ளிவுசாத்திரந்தான்மைந்தா, நிறைத்திட்ட ஆரணம்போல்வெட்டவெளி
யாகநீங்காமற்றுறந்து விட்டா ருளோடுபொருளும், குறைந்திட்டபுத்
தியல்ல நிட்களமாம்புத்தி கூறுதபொருளை யெல்லாங்கூறிவிட்டார், ம
றைத்திட்டமவுனமெல்லாம்வெட்டவெளியாக வாய்திரக்கா வித்தையெ
ல்லாம்வளங்கினுளே, (௨௭)

வளங்கியதோர்கொங்கணரால் மூலவாக்கமகத்துவந்தா னுண்டாச்
சமக்காள்; விளங்கியதோர்கீர்த்தி புண்டோவுங்களாலப்பா வெட்டவெ
ளிக்கப்புரத்தேசெல்லமாட்டர்; முளங்கியதோர்குளிகை பென்னகாயசி
த்தியென்னமுச்சற்ற விடத்திலே நோக்கமென்ன; பிளங்கியதோர்சித்த
ருடவர்க்கமென்ன பேய்மக்காள்முவஞ்சுபேரிற்றானே. (௨௮)

தானென்றுசொன்னதென்ன யென்னைப்பெற்ற சச்சிதானந்தவெள்
ளத்தயவுள்ளாரே, கோனென்ற முககுளிகை நமக்குண்டையா கொடிய
தொரு மவுனவித்தை நமக்குண்டையா; பானென்றவாசிவித்தை நமக்
குண்டையா பாங்கானகாட்சித்தி நமக்குண்டையா, வானென்றவெட்ட
வெளியேறியாடி வருகிறேன்விடைகொடுத்தவாழ்த்திடரே. (௨௯)

வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால்பூரணந்தான்வரைகடந் துஆறுவினா
வேறுவாயோ, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால் நரகத்துள்ளே மயங்காமற்
செல்லுவையேமந்த, சொல்லு, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினாலிடியிற்கு
ள்ளே மயங்காமற்றியங்காமல்மருவுவாயே, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பி லெ
ன்னமுன்னால் வாய்பேச்சோவரைகடக்கும்மார்க்கந்தானே, (௩௦)

மார்க்கமென்னயெனை யீன்றகைலாயமூர்த்தி மகத்தானசமாதியுள்
ளேகற்பமொன்று வாழ்த்தேன், சேர்க்கமென்னசிவாலயங்கள் பலியேத்
துண்டேன் சிவமேதுநீரன்றிவேறொன்றுங்காணேன், ஆர்க்கமென்னகு
ளிகையிட்டுசென்றுபோரே னங்கங்கேமனந்தேறியேறிப்போரேன், தீர்
க்கமென்னசொக்கினும் சொக்கிப்போறேன திரும்பினும்ஐடத்தோடதி
ரும்புரோனே. (௩௧)

திரும்புகையோயென்மகனேதிடந்தானுண்டோ சிறுபிள்ளைபுத்தி
யல்லோசெப்புராய்நீ - வளர்பிறையோதேய் பிறையோரனி யினுள்ளே
வருவதுபோலல்லவதுமாட்டி வாங்கும், பரும்பிறையோரவிகோடி பாங்
கானவொளிக்குள்ளேகண்ணோகும் அரும்பிறையோமனந்தரும்புமே
வொட்டாது அரகராயென்மகனேயறிவாய்நீயே. (௩௨)

அறியாதவரைப்பார்க்கநான் தானேறி அய்யனே மூன்றுவரைக்கு
ள்ளேசிக்கி, நெறியாகநால்வரையிலே ரொட்டாமல் நிமிஷத்திலறிவேனி
லேவந்துரின்றே, மறிவானமனம்படைத்த கொங்கணரே சித்தார்மற்

நேரையான்காணென்மைந்தாசொல்லு. பொறியானவழியடக்கி சூசை
மாகி போனவரார்போகருடபிள்ளைதானே. (௩௩)

பிள்ளையென்ற லவரல்லோபோகருக்குப் பிள்ளைபுகழான ரிஷிக
ளெல்லாஞ்சித்தரென்பார், தள்ளையென்ற லவர்தன்னைமூலரிடம்போன
சச்சிதானந்தவின்பமானபிள்ளை, கொள்ளையென்ற லவர்கொள்ளைநான
வீதி கொடிதானசிலம் பொலியைக்கேட்டுமீண்டார், விள்ளையென்றுவ
ந்ததினால்கிறதியாச்சு வேதாந்த அந்தமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்ல தென்னபோய்வாரேனையா புத்திசொன்ன
புத்தியெல்லாம் போட்டிட்டாயோ. வாச்சென்றுநின்வயத்திற் பிறந்தபி
ள்ளைவந்தாவென் கெட்டாவென்மகத்துவந்தானுண்டோ கோச்சென்ற
நாதமெனயிடிதாவென்ன கோடி ரவிகாந்தி யென்னபயமுண்டாமோ, ஒ
ச்சென்றசிலம்பொலியைக்கண்டு வாரேனொருமனதாய் பூரணத்திலுன்
னிடரே. (௩௪)

உன்னிடர் அண்டமுதற் புவனந்தாண்டி பொருநொடிக்குட்பதந்
தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்டி, மன்னிடருள்மனையைக் கண்டுபோற்றி ம
ருவியதோர்பூரணத்திற்சென்றுயேறி, பன்னிடர்தினந் தோறும்பழக்க
மையா பாயுனோனது கடந்துவரைகளாறாம, தன்னிடர் போகறியேனும
தருளாற்போரேந்தயானிதிகடாகூறித்து அனுப்புவினே, (௩௫)

அனுப்புறது பிறகுன்னையான்சென்று வாரேனவ்வளவுங்குகைக்
குடீபட்டமாயநில். தனுப்பிறந்தகளிபோலசென்றுதாண்டி சாதகமாய்
சொருபமணியுமுன்றுங்காட்டி, கனுப்பிறந்தகமலியது முன்றுங்காட்டி
காட்டிலேயஷ்டமாகித்தினால்காட்டி, உனுப்பிறந்துமோர்தாண்டி பொ
ருவரையிலேறி யுற்றுமறுவரையிலோடினேனே. (௩௬)

ஓடினேன்மூவரையிலிடியோகோடி ஓகோகோரவிகோடி வன்னி
கோடி, வாடினேன்மனமினைத்தேன் மயக்கமானேன், வாயிலிட்டகு
ளிகைசென்றுயேறிப்போரேன், நாடினேன்கற்பமொன்று மூவரையிற்
றாண்டி நலமாகநாலுவரைக்குள்ளேசென்றேன், ஆடினேனாடினேன்றி
வுகெட்டேனாகாராமோசமென்றுயிரங்கினேனே, (௩௭)

இரங்கினேனாலுவரைக்கப்புரமேபோக யென்னுலேமுடியாதயே
தோஅஞ்சில், இரங்கினென்மக்காளுங்களாலாமோ யேதுசொன்னா
ய்பேய்ப்பிள்ளா பென்னபோச்சு, இனரங்கினோனின்னா பின்னையார்

சொல்வார்ஏகவெளிதிக்காடுபிடியோகோடி. இரங்கினென்னோலேமு
டிவுகாணே ஏறினார்கொங்கணர்தானேறினாரே, (௩௯)

சொங்கணர் மருத்துவர்;

ஏறியதோர்கொங்கணரைப்போலேபில்லை யேகவெளிதீய்க்காட்டி
லெப்படியோபோனார், மாறியதோர்மனம்பிடித்தார்போகநிஷ்டையானா
ர் மாளுவதுரிஜமென்றுவாமப்பூண்டார், கூறினதோரறுவரைபைக்கண்
மழுட்டக் குமரியதோர்சிலம்பொலியைக்கேட்டுமீனடார், ஆறியதோர்
மனங்கண்மரவரேசித்தர் ஆச்சரியங்கொங்கணர்போலார் காணேணே

காணரிது காணரிதுகோடாகோடிகண்டுநான்பாபருஷசித்தர்க்கு
ள்ளே, பூணரிதுபூணரிதுவகண்டவீதி புக்கியல்லோசிலம்பொலியைக்
கேட்கமாட்டார், ஊணரிதுஊணரிதுவெளியிற்பார்த்து ஓடுகிறோமென்,
தீர்கள்மக்காள்நீங்கள், தோணரிது தோணரிதுநாயாய் நின்றனாநம் சீ
டருக்குள்ளோடுறதுதுரியந்தானே. (௪௦)

சாங்கத்தார்.

தானென்றபூரணத்தைசாங்கத்தோர்கள் சகலமெல்லாம்நீர்க்குண
மாய்நின்றதென்பார், வானென்றவெளியென்பாரொன்றுமில்லையென்பா
ர் வாய்பேசார்சொன்னாக்காற் போமோசொல்லு, கோனென்றகுருவரு
ளால்சமாதிகூட்டி குவிந்து நின்றமவுனத்தின்நிலையைப்பற்றி, ஊணை
ன்றவுடம்பைபிட்டு ஆறிவாய்நின்று உலாவுரதேசங்கமென்றுவுரைத்தி
ட்டாரே (௪௧)

உதைத்துட்டா காரமென்றபிரிதிவுபோக்கி யோடுகிறவாசியினால்
யோகம்பார்த்து, மறைத்திட்டமவுனத் தோடேமவுனமுட்டிமருவியந்
தவறிவோடேவாகுமாகி. நிறைத்திட்டவ கண்டத்திற்சென்று ஆடிநே
ரான ஆண்டமுதற்புவனம்பார்த்து, முறைத்திட்டந்தப்பாமற் சமாதிநி
ன்னால் முழுயோகிமுழுனாநிமுழுக்ஷாயாயே, (௪௨)

ஆமப்பாயி துக்குமுன்னேயப்பிராசமார்க்கமறையுரேனஷ்டாங்கம்
நன்னாய்க்கேளு, ஓமப்பாவகையாகவிரித்துச்சொல்வேனுத்தமனேசாட்
டியாம் நித்திரையைப்போக்கு, தாமப்பாசதா நித்தம்தாரகத்தேநில்லு
சார்ந்துநின்றகேசநிலை சதாநித்தம்பாரு, சோமப்பாஸ்கழித்தோடுங்கே
சரினையக்கண்டால் சொல்லாதமுத்திரையைச்சொல்லுரேனே, (௪௩)

சொல்லுறேன் ரவிமதியும்வன்னிக்கூடிச்சொலித்துநின்றவிடமல்
லோகேசரிதானப்பா. சொல்லுறேனதைப்பாருமனஞ்செயநீராகுஞ்சுத்

தவெனியறி வோடே தாக்கிபேத்தும், சொல்லுமேன்மனம் புத்திசுத்த
மென்பாந்துடர்ந்து நின்றகுருபதத்தை சூட்டிக்கேளு, சொல்லுமேன
றிந்த மட்டும்புருவமையம் சூஷ்மதொட்டேறி யஷ்டங்க துரைக்கே
ளே (சுரு)

கேளப்பாயேமத்தைச் செல்லு வேநா னுங்கெடியான நேமமுடனாச
னமுங்கண்டு. வாளப்பாபிரானாயம் பிரத்தியாகாரம் மகத்தானகியான
மொடுதாரணையுங்கேளு, தாளப்பாசமாதியிடநிட்டையங்கம் தனித்தனி
யேசொல்லுகிறேன் நன்றாய்ப்பாரு, வேளப்பாயேமமென்ற பத்துஞ்சொ
ல்வேன் வேதாந்தபொறியறித்தோர் பெரியோர்தானே. (சுக)

பெரியோர்களுகண்டமென்ற ஆன்மாவைநோக்கி பேரானபரிச்சின்
னமனதுமாகி, ஆறியேர்கள் சாதிபென்ற ஆச்சிரமம்விட்டு ஆசையென்
றவிகற்பமெல்லா மடித்துத்தள்ளி, பரியோர்களின்கிசையைநீக்கிப்போ
ட்டு பராபரத்தைநோக்குவதே ஆங்கிஷயதாகும், சரியோர்களாவது
ஞ்சகலமதத்தாலும் தனித்தனியேகண்டிக்கப்படாதென்பாரே, (சுஎ)

என்பார்களின்கிசையாயிருக்குமான்மாயெய் கெங்கும்நிறைந்திருந்
தகுருபமூர்த்தி, ஆன்பார்களினுலலேலாசத்தியந்தரன்மைந்தா ஆரதிக
ஆன்மாவர் சரீராதிசுபாவம், வன்பார்கள பகரிப்பை விட்டுவிட்டுமென்மு
ரைத்தாலுரதிகமென்றுபேரு, தன்பார்கள் பிறச்சரியுஞ்சரீராதிசுபாவந்
தானென்றதஞ்ஞலத்தின்லக்ஷணந்தரன்பாரே. (சுஅ)

பாறப்பாபிரம்மமது கபாவமாகபரவியது நிரந்தரமுஞ்சஞ்சரித்தா
ல்மனது' நேரப்பாபிரம்மமது சரியாயினுவாங்கண்டாய் நிரந்தரமுந்தய
வினுடநினவுகேளு, தாறப்பாசரீரத்திலுருத்தத்தைநீக்கிக் கலஜெனம்
நம்மைப் போலென்றுயெண்ணி, ஆரப்பாபா வத்திலனுபோகஞ்செய்
வார் ஆவரல்லோதயவுடைத்தோரறிந் துகானே. (சுக)

காணப்பாவேதாந்த சாத்திரமேசெம்மை கரைகற்றச மையமெல்
லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, ஆணப்பாதிடப்பட்டால் ஆகேஷ்பமென்பார்
ஜுஷணமுஞ்சீதளமுஞ்சகதுக்கத்தாலே, விணப்பாபா னாபிமானம்வந்து
வெறும்வெளிபோற்சொற்பண்புமென்றுதள்ளி, தேர்னப்பாதாங்காமல்
கண்டத்துள்ளே சொக்குவதுச மையமென்றுசெல்லலாமே, (ரு)

சொல்லலாம்வேதாந்தத்துள்ளே முத்திதொடுகுறியாஞ்சாத்திர,
ன்முத்தியில்லை- வெல்லலாமதினாலே சொன்னபொரு ளெல்லாம்வேத
ல்லேநாமதுதானென்பதல்லோமுத்தி - ஆல்லலாஞ்சொற்பனம்போலவ,
தையிலேகண்டு ஆகிலமென்றபிரபஞ்சமெல்லாமெடுத்தமுழ்கி-நில்லல
மற்புதமாய் நிற்கயிடமற்று நிர்மலமாய்நிற்கிறதோ பூரணந்தானென்
னே, (௫௧)

தானென்றபூரணந்தானாமென்றெண்ணி சதாநித்தம்மறவாமலிடு
ந்தானாகில்-வானென்றகவித காரியாச்சுதாச்சுமருவியதோரசாஸ்சரத்த
னாலேயப்பா கோனென்றதன்னிடத்தேவந்ததொன்றுமில்லைகூடிநின்று
போனதில்லையென்றுயெண்ணி, வேனென்றநிர்க்குண னுமவேறென்று
மில்லைவேதாந்தநிசமென்றார் கௌசமாச்சே, (௫௨)

ஆச்சப்பா நேமத்தைசச் சொல்லுகேளு ஆறையுமேன்றன்றாகபூரண
ந்தான், வாச்சப்பா சத்தியமென்னமித்தை யென்னமருவியதோர்நானெ
ன்றுநானென்றதாரு-வீச்சப்பாநமக்குவந்தபந்தமேது வேதாந்தசாஸ்த்
ரத்தால்விளங்கப்பார்த்துகூச்சப்பாநிடப்பட்டார்தவசென்றுசொல்ல
ர் குலாமரிட்டவிடமெல்லாச்சுருட்டுநோக்கே, (௫௩)

நோக்கப்பாபிரமமதிலோகத்துள்ளே நுகர்ந்து நின்றகாமிபத்தைந
ரகம்போலெண்ணி-வாக்கானவெறுப்புவத்துசொற்பனபோலெண்ணிப
சகமிதுவென்றுதள்ளிமனதேறி - தாக்கான பொருளல்லோசச்சுதரநா
தம் தடையறவேதானானார்சந்தோஷமாச்சு-போக்கான வேதாந்தம்பிர்
ம்மசாரம் -கட்டுகிற குருச் சொல்லும் பூரணமென்றெண்ணே. (௫௪)

எண்ணியதோர்மூன்றையுந்தா னுண்மைமென்றுயெண்ணியிருக்கி
றதுஆரென்றுயியம்புவராகள்- தண்ணிப தோர்குருவுரைத்தவுபதேத
தைதானறிந்துபூரணமாய்முத்தனாகி-பண்ணியதோர்பதராமலெல்லாம்
கு-ருவுக்கேயீப்ந்துபராபரத்தைதன்கேகம்போலேபெண்ணி ஆண்ண
யதோர் சுகமுடனேதுக்கமெல்லாம் ஆர்செய்துந் தனக்குவரந்தந்தாட்
போலுங்காணே, (௫௫)

காணப்பா விப்படியேதீர்த்தியானுக்கைகடந்தகிவ்யசையென்று
சோல்வார்-வீணப்பாசகலநாலென்றுதள்ளி விரைந்துநின்றவிரத்திமெ
ல்லாவிட்டுலோடி-ஊணப்பாகுருப்பிறக்க நிழலைப்போலே வுத்தமனை
சச்சுதானந்தனானால்-ஆணப்பாதேவிக்குமுபசரித்துவென்றுஅறிகிறதே
கிறவண்மென்றுவறிந்துகொள்ளே, (௫௬)

அறிந்திந்தவேதநிலைவுட்டுநீயுமப்பனே வாசனையாம் பிரபஞ்சந்தா
ண்டி வறிந்திந்தபுத்திராதிபாசத்தாலே மாயம்வந்துமுட்டையிலேகலச்
சையாக்கிச், செறிந்து அதையடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்து சீராகநி
ற்கிமதேசெம்மையாகும்; நெறிந்துநின்றவேதாந்தப்பிரமந்தன்னில் நின
வோடுவருகிததேபாசைதானே, (௫௭)

ஆசையென்றுமதியென்று மகற்குநாமம் அப்பனே தான் பிரம்மமெ
ன்று ஆசான், நேசையென்றுவுபதேசப்படியே யென்றும் நேராகவேதா
ந்தப் பொருளென்றெண்ணி, யூசையென்றுமற்றதெல்லாந்தள்ளிவிட்டா
லுக்கமனேசிவமென்று சொல்லுவார்கள், காசையென்று யென்னென்ன
காரியங்கள்வந்துங் கைவிட்டதுக்கம்வந்துங்கலங்கிடாரோ, (௫௮)

கலங்காமல்நாம்பிரமம்மென்று யெண்ணிகவடற்றுநிரந்தரமுர் வே
தாந்தாம்பார்த்து, மலங்காமல்கிறதே தவிருதமப்பாமகத்தானே நாமெ
ன்றபத்துமாச்சு, இலங்காம லிருபதையுமனுஷ்டித்தாக்கா லென்கனே
மனந்திடமாயில்லாவிட்டால், துலங்காதசுவரில்லாசித்திரம்போலாஞ்
சுழியதுதானடிப்படைமுன்னேன்றும்வாதே (௫௯)

வாராகசுகாசனமாயிருந்து கொண்டு மருவியதோர்மூலத்தில் வங்
கென்றுபூரி, கூருகும்பித்துமாத்கினாயையேற்றிக்குறியோடேசிகாரக்
தால்லோசிலோசி, காராகவிப்படிதானங்கென்றுகும்பிசாதகமாயிதுமுன்று
ந்திரந்தபின்பு, ஆருக அகாரமுகலுகாங்காட்டி யப்பனேமவுனத்தாற்
கும்பிக்கேதே, (௬௦)

கும்பித்துமெளனங்கான் குலிங்கபின்பு கொள்கிவதோர்மூலத்தை
விட்டுநீயுந், தம்பித்துக்கண்டத்தேநின்றவூதுகாலடங்கியுரைத்தபின்பு
மேல்மூலம்நின்ற; சொம்பித்துவறிவோடேமெளனம் பூரிச்சுகமாகப்பூ
ரணத்தைதயதுக்குட்கும்மி, தம்பித்துமனத்தோடே ரேசகத்தைப்பண
னு நலமானபிரம்மமென்றுபிராணஞ்ச்சே, (௬௧)

ஆச்சப்பா விதுவல்லோபிராணையாமம் அறிந்தவனார்சிவயோகியநி
யாமற்றோர். ஓச்சப்பாபிரபஞ்சமென்றவாசைவிட்டு வொன்றையுந்தான்
மனதினுள்ளேசங்கியாமல், வாச்சப்பாவந்த தென்றகாரணமாக மருவிய

தோர்நானமென்ற மார்க்கத்தாடி, கூச்சப்பாகாமியத்தைநகம்போடு
ண்ணிகுருனகர்மமெல்லாம்விடுக்கநன்றே. (கூஉ)

நன்னுகவேதாந்தசாஸ்திரத்தாலே நாம்சாஸ்தியென்றுநித்தமுனை
த்துநின்று; பன்னுனமற்றதெல்லாம் நாமல்லவென்றுபரவிநின்று வுல
மெல்லாமவித்தைகெயன்ற; கன்னுனவுரைப்புவந்து நிரந்தரமுநினவா
காரணகாமியங்களெல்லாம் தவிழந்துபோட்டு, வென்னுனவொரு பொ
ளாயநின்றயான வுத்தமனேபிரத்தியாகாரமாச்சே; (கூங)

ஆச்சப்பாமாயையொருமாயவின்ப மப்பனேசுத்தசைதன்னிய
ன்றும் போச்சப்பாவாகாயம்போலே பெங்குமோடிபெங்குமறைந்தி
க்குங்கண்டாலுங்கான்; ஆச்சப்பா அவர்களைத்தானதீர்த்த மூர்த்தி
கண்ணிதோத்திரமாய்தியானம்பண்ண விச்சப்பாபிரமம் மேன்றேதி
னமாச்ச விளம்புகிறேனேந்துவகைசமாதிதானே; (கூச)

தானென்றவதிஷ்டானசைதன்னியத்தை சனையளித்துநிலவனா
ல்தீபம்போல; ஆனென்ற அலைவந்துத்திடமாக அப்பனேயகண்டம
தானாய்நின்று, வேனென்றதோற்றமற்றுயிருந்தாயானுவிளங்கியதோ
தத்துவையசமாதியாச்ச, வானென்றசவ்விகற்பசமாதிகேளுமருவியதே
ர்த்தத்துவையசமாதிகுள்ளே, (கூரு)

உள்ளாக விருக்கையிலேபேசஞ்சுற்றமுறவாகக்கேட்டாக்காசந்த
னுவித்தை, தள்ளாகசவ்விகற்பசமாதியென்ற தானுரையாற்பெரியோ
கள்கேளுகேளு, விள்ளாகதிரிசானு வித்தைமார்க்கம் வியவியந்தசம
தியிலேநின்றிருக்கும் போது; தள்ளாகத்தன்னையனுசந்தானித்து த
மானசந்த னந்திரிசானமாச்சே. (கூக)

ஆச்சப்பாயிதன்பேருகவ்விகர்ப்பமென்பார் அருளியதோர்நிருவி
ர்பசமாதிகேளு, ஓச்சப்பாதத்துவையசமாதிமுத்தி யுத்தமனேசாத்த
னுவித்தங்கேமறந்து, ஆச்சப்பா தூக்கமுற்றுமிருகம்போல ஆசநிய
சத்தமெல்லாங்கேளாவிட்டால், கூச்சப்பாசித்தமதுசொருபத்துள்ளே
கொள்கின்றூற்பூரணத்தில் நிருவிகற்பமாமே, (கூஊ)

ஆமப்பா சமாதிவிட்டுசஞ்சரிக்கும்போது மப்பனேசாத்திரங்க
பார்க்கும்போது, ஆமப்பாகாலமென்றநிறையமில்லை யுத்தமனேபிரபஞ்

சுமில்லையென்றுதிடமாகி. சோமப்பாவிகாரந் தோற்றுகிறபிர பஞ்சஞ்
சொற்பனம்போல்பாசமென்றமரியாதியடக்கி. வாமப்பாதீவிரமாம் பிற
விருதியார் க்குமகத்தானகாரணனென்றுபெண்ணே. (௬௮)

எண்ணியல்லோமனதுள்ளேபடாதேநீக்கியேகமாய்விருவிகற்பமா
நின்று, ஆண்ணியல்லோபிரபஞ்சத்தின்விசற்பந்தள்ளியனுபோகநிரு
விகற்பசமாதியாச்சு! ஒண்ணியல்லோசொருபத்தியிச்சுநின்றவுற்றிரு
ந்தவகண்டவிர்த்திகாற்றில்லாததீபந்; கண்ணியல்லோவுப்புண்டரபோ
லேமக்காள் சாதகமாயுன்னுருவங்கெட்டுப்போச்சே, (௬௯)

போச்சதுவுந் கழிகையொன்றுதானாய்நின்றம் புகழானபெருமை
சொல்லென்னும்கூடா, ஆச்சதுவுமவுனமுற்றுவாயமுடி ஆசையற்று
விருந்தாலல்லோவகண்டவீதி; வாச்சதுவும்பிரபஞ்சத்திற் கண்ட தெல்
லாம் வாலையுடனுரைபோலும் மலைபோற்காணும், கோச்சதுவுஞ்சிலநதி
யுடனாலும்போல கூறுமத்தினங்கம்போற்குறினையக்காணே; (௭௦)

குறியானவிண்ணுதித்தமேகம் போலுங்கோதியதோர்சொற்பனத்
தன்பிரபஞ்சம்போலும்; நெறியானவகண்டநாம்பம்மிடத்தே மைந்தா
நேராகவுண்டாகியிற்றுப்போச்சு, சரியானவெவ்வேறுநாமமாகி பாழு
லகுநம்மிடத்தேதோன்றுந்தோன்றும். மறியாகவுழிந்துப்போம்நாமேபி
ரம மற்றொன்றுமில்லையென்றுமயக்கந்தீரோ. (௭௧)

மயக்கமற்றநொருவனென்னுக்குளெல்லா மற்றொன்று மில்லை
யென்றுதீரனாகித். தியக்கமற்றயென்னேரமுள்ளிட்டுக்கொண்டு சோந்
துவருஞ்சந்தோஷதுக்கந்தள்ளி. முயக்கமறவருட்டெரய்தும்வந்து முன்
னின்றவிகற்பங்கள்பண்ணினாலும்; ஆயக்கமற்றுமற்றுமனதிடமாய்ச்ச
வாய்த்தள்ளியராதிகொண்ட கற்றித்தானாய்நிலே, (௭௨)

நில்லப்பாசஞ்சாரகாலத்துள்ளும் நேராகச்சமாதியிலே யிருக்கும்
போது; ஆல்லப்பாதொய்தம்வந்தாலாதரவுபண்ணியசையாதமலை போ
லவிருக்கநன்று. சொல்லப்பாகற்பமது வகண்டத்தொய்துஞ்ஞட்டி நின்
றுதிடப்படுதல்மெத்தநன்று- வெல்லப்பாசானையவிண்டா யானால்
மேவியதோராராளுடசமாதியாச்சே, (௭௩)

க்கல்லோகொழும்புபோலே சதாநித்தங்காத்திருந்தோமையாகி ட- கி
ளம்பினதோர்ப்பத்துபோலனேகம்பிள்ளை கொடியிட்டோமரட்டியங்கேகிட்
டினாரே, (௮௫)

கிட் டி னேன்கலாயபரம்பலையினாலே கேளும்களாச்சரியங்
கொங்கணர்தான்சென்று- கிட் டி னேனெமன்றுசொல்லியிசானத்தேகெடி
யானரசமுண்ணெசட்டைபோக்கித் - கிட் டி னேனீசானந்துதித்தோமென்
றுகெடியாகதவசுருந்து முத்தனாகி- கிட் டி னேனெமன்றுசொல்லிதகூறா
மூர்த்தி கெடியானபதம்பிடித்துபணிந்திட்டாரே. (௮௬)

பணிந்திட்டகொங்கணரைப்பார்த்துநாயன்பாருலகிற்பிறந்தவனே
விப்படிதானானம்-மணிந்திடச்சட்டம்போக்கிக் கைலாயத்தேகமானது
தான்வெகுமகிளமதிகமெத்த-கணிந்திட்ட கனிவாலேவீறத்தரலே கலங்
காமற்சமாதியுற்றுகயிலாயத்திற்பணிந்திட்ட புத்திகொண்டியிங்கேவந்
தாய்சாதகமாயொருவரையும் கண்டிலேனே, (௮௭)

கண்டிலேனாச்சரியங்குமாரனேபாரும் கலந்தநற்சென்மமிவர் கை
லாயமானார், ஒண்டிலேநாலதுக்குமகத்துவந்தா நென்னவுற்றசிவவிந்
துவுன்னிலப்படிதானாச்சகண்டிலேனிவரைப்போற்சித்தர்கானேன்கா
ரணமாயிவனுக்கு தீவிப்பேனான் பண்டிலேன கொங்கணரை மயங்கவே
ண்டாம் பரம்பரமாய்வுதுதந்த மெளனந்தானே. (௮௮)

மெளனவித்தைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்மருவியவர்காலா
ங்கிக்கதுவேசொன்னார்மகத்தான போகருந்தானுனக்குச்சொன்னார்மவு
வித்தை யகண்டாதிபறிந்துகொள்ள மற்றொன்றுமயக்கமற்றுமெளனத்
னதார்க்குமெளனவித்தையெய்தாக்காலவனேனானி வாய்திரந்துபேசா
தேமகாரம்நன்றே (௮௯)

நன்றானமெளனத்திற்கடிக்கைசேரநல்லினையுந்தீவினையும்நாசமாரு
ம். நன்றானமெளனமென்றுநினைக்கமுத்தி நல்லோர்கள்நினைப்பார்கள்ம
ற்றோர்காணார் நன்றானமவுனமல்லோரிஷிகள்சித்தர் நாலுதிக்குஞ் சொ
ருபத்தைக்கண்டார நன்றான மெளனமல்லோ சாத்திரங்கள்தோறும்
நலமாகக்கூப்பிடுதுகண்டிலாரே, (௯௦)

கண்டிலார் மௌனத்திலனேகசித்தி காணுமப்பாசொல்லுகிறே
நன்னுபக்கேளுமன்னடிமந்திரங்கள் செபிக்கும்போது அப்பனெமௌ
னமென்றதீ கைக்கேளு ஒண்டிலாய்வாய்முடிபோச்சுமற்று ஒருசேரைச
மைத்துண்ணு ஒருபோதப்போ, விண்டிலா சென்னேரஞ்செபித்தாயான
ல் விளங்கிபதோரே முலகூ மந்திரமுஞ்சித்தே, (௯௧)

சித்தாகுஞ்சித்தியுமா மெட்டெட்டுமாடுந் திறமாகநின்றவர்க்குமந்
திரமுஞ்சித்தி, பத்தாகும்வேதத்தில்மந்திரத்தைப்பாவிபலபலெனப்பே
சியவர்சேவிப்பார்கோடி, கத்தாதுமநாய்போலேகற்றியென்ன காசிக்கு
மாகா துசித்தியில்லை, முத்தானமௌனம்விட்டால் மௌனம்பாழாச்சு
மோசமிந்தவேதமெல்லாம் பாய்யென்பாரே. (௯௨)

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணியுலகங்கெட்டுப்போச்சப்பாவத
னாலேயுக்கேதமாச்சு, கையென்றுயோகத்தில் மௌனமுட்ட கடுஞ்சித்
தியறிவுமட்டுங்கலந்துதாக்கு கையென்றநீர்த்தமப்பா ஆறிற்காணுஞ்சா
தகமாய்மேல்முலந்தாண்டிக்காணும், மெய்யென்றுபிடித்தாக்காலவனே
யோகி விரைநதுயிதைதயறியாட்டால்விருகாமாடே. (௯௩)

விருதன்றோவுலகத்திலாசானென்றுவெடமிட்டுவேஷமிஞ்நிமோ
டியேற்றி விருகான் றோபணம்பரித்துப் பிழைப்பாரையோ வேதாந்த
மொன்றுமில்லச்சாங்கமென்பார்' விருதன்றோகெடுத்திவிட்டாருலகத்
தோரைவேஷமென்றுமபக்காலேமயங்கிப்போனார், விருதன்றோசீஷரு
டபாவமெல்லாம வினையாட்டுப்போலவாங்கிவிழுந்திட்டாரே (௯௪)

விழுந்திட்டாரென்றறிந்துகொங்கண்ணேநீர்தான் வெகுயிள்ளைபெ
ற்றிராமுண்ணாறுபிள்ளை, நழுந்திட்டப்பிள்ளையுண்டோ திறந்தானுண
டோநலமாகவுந்மைப்போலானுணடோஅழுந்திட்டசமாதியுண்டோ
தியானமுண்டோ ஆகாதபிள்ளை யுடோசொல்லுஞ்சொல்லங், கொ
ழுந்திட்டதேவரீர்கருணையினாலேயா கொஞ்சமற்றபிள்ளைலேகூடிவே
னே, (௯௫)

கூடாதநல்லபுத்திசித்தர்வென்றார் கொள்கியேவரங்கொவலலாபு
மியிலேகட்டி நீடாகதண்டணிட்டு அனுப்புக்கொண்டுநிமிசத்திற்க்குனக
யினுள்ளே மேர்ந்துபோனார், ஆடானுஸ்துவாட்டு வனதேசித்தார் ஆந

ந்கபோகமுண்ட ஆண்ணைமயர்ண்னம்- ஓடானுலதுவொட்டு நிர்குணத்
தின்விதியொருமனதாய்நின்று புத்தியுரைப்புத்தானே. (சுசு)

காணென்ற கொங்கணர்போற்பின்னை பெற்றாலுதற்குமடாகுட்டெ
ன்றார் கைலாயமுந்தி, வானென்ற சுந்தரானந்தன் விந்துவாவற்றபூரண
ம்மேனதாபமென்ன, காணென்ற வெளிகடக்க ஆறிவோம்நாங்கள்கரைய
றபோகத்தைப்பானஞ்செய்வோம், கோணென்ற கைலாய பூரணமேமே
வர் கொள்கியகோருற்பணமும் லபமுஞ்சொல்லே. (சுஎ)

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள் மக்காள் நீங்கள் சுகமாகவாரிதியின்போ
கஜலம்போலே, அல்லுகிறதிவலையைப்போற்றிப்புண்டாக அதுவே,
ங்கும்விபரமென சொல் வீரையா. பல்லுகிறசந்திரனும்நீரையப்பாவா
ங்குபரங்கானரவியங்கேநன்றாய்ப்பாரு' சொல்லுகிறகெற்பத்தில்விந்து
ன்னிசுந்தாஸிபாஞ்சத்தினுற்சின்னமாச்சே (சுஅ)

ஆச்சப்பா ஜன்னமிந்தப்படியேயாகி லடங்கிறதுமக்கினியும்ரவிப
தியுங்குடி, வாச்சப்பா சந்திரனிற்கலந்துபோனல்மாளுகிறவிதமிதுதான்
குளிர்ந்துபோகும், நீச்சப்பா சின்னமொடுபாணம்ரண்டும்நேராகமேன
ன்மணியைத் தொட்டுமீளும் ஒச்சப்பாலக்கமில்லையெழுவகைத்தேதாற்ற
முத்தமேனநா லுவகையோனிகாணே (சுஊ)

காணிந்தப்படி யெல்லாங்கண்டு கொண்டு கலங்காமலிருக்காமல்யு
மேகோடி வானிந்தகாயமட்டேஜெகச்சாலமெல்லாம் மனந்தாண்டி ஆ
வில்வந்தாதெல்லாம்பேச்சு ஆணிந்தப்படி நீங்கள் சமாதிகொண்டு ஆமை
விட்டால் குளிகையிட்டிவோடிப்பாருகோணிந்தப்படி சொன்னேபே
தமுன்னே த்துக்கு சமுல்காற்றுத்துருநம்மதுபோல்மவுனமாமே (நா)

மௌனமென்றீரேனையாண்ட தஞ்சைமுர்த்தி மலர்பணிக் ஞான
மதுநாறுஞ்சொன்னேன்மௌன மென்றநாதாக்கள் பதத்தைப்போற்ற
லகையே டேநிகண்டாகவாதஞ்சொன்னேன் மௌனமென்றீர் ஞான
பொய்யென்றுசொல்லி வாகானசெயமண்டி போட்டே நூற்றில்மொ
மென்றேருசமாசத்தான் மக்காள்மக்காள் வாகானஞ்ஞ முறை முற்ற
கானே. (நாக)

—(*)—

பின்னானம்முற்று.

